Walt Disney's Donald Duck

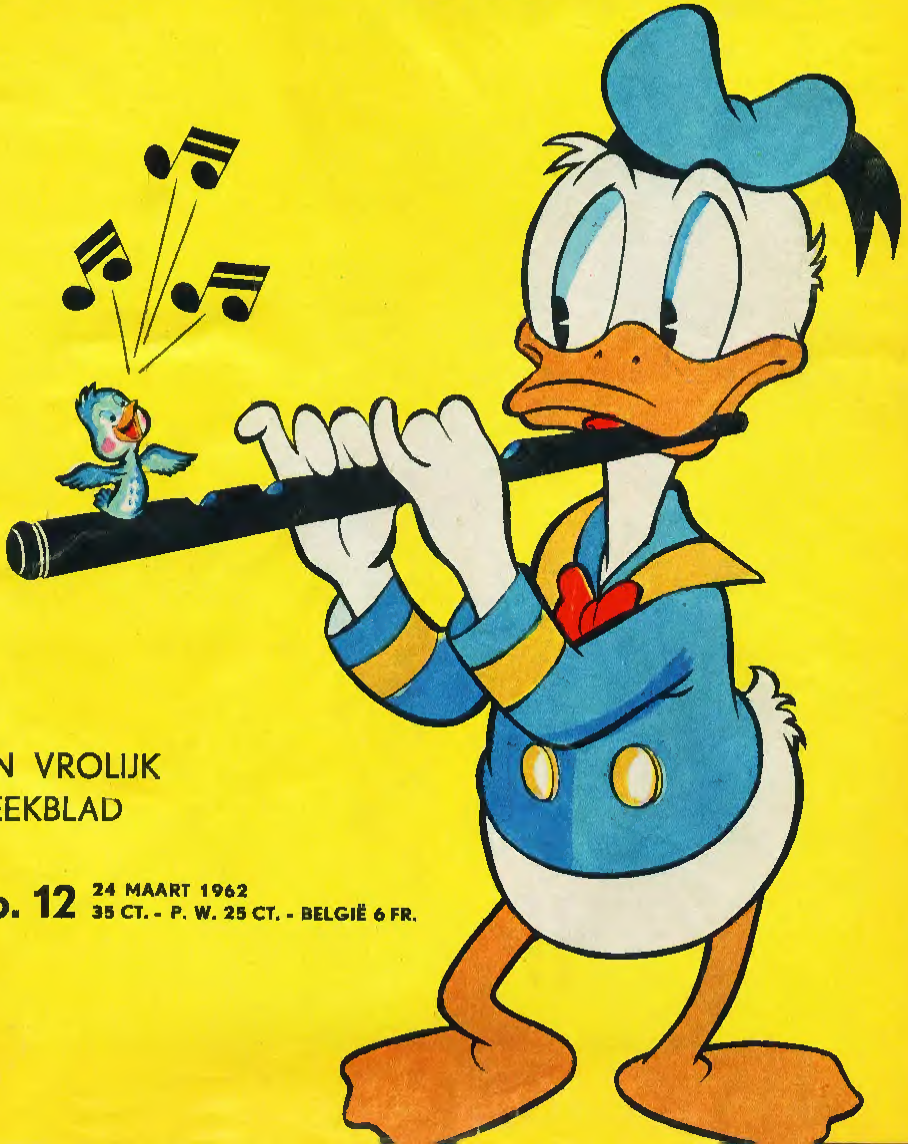

EEN VROLIJK
WEEKBLAD

No. 12 24 MAART 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

NEE," zei Midas van de week, toen hij bij mij op bezoek was, „het is echt niet leuk meer. Jarenlang ben ik nu al bezig om de drie biggetjes te pakken te krijgen. Het is fijn, je blijft er jong en lenig bij en ik verzeker u dat het moment gaat komen waarop ze in m'n braadpan zullen sudderen! Maar ik vind het **niet** fijn dat u elke keer uitgebreid in de Donald Duck vertelt dat het me wéér niet gelukt is ze te vangen en hoe ze me iedere keer voor de gek houden! Ik....."

„Luister nu 'ns even," viel ik hem in de rede.

„Nee," zei Midas, „ik denk er niet aan. „U moet maar 'ns naar mij luisteren. In de brieven die u van uw vrienden en vriendinnen krijgt staat altijd dat ik aardiger moet zijn voor de biggetjes en dat ik ze niet achterna mag zitten, iets anders weten ze kennelijk niet te schrijven! Maar ze vergeten dat biggetjesvlees goed voor me is en dat ik ze dus in m'n braadpan **moet** krijgen, liefst vóór ze zo oud en taai geworden zijn, dat er geen smaak meer aan is! Daarom wil ik u een voorstel doen, Oom Donald."

„Het zal wel een mooi voorstel zijn," mompelde ik.

„Och," zei Midas, en hij keek zowaar een beetje trots, „mijn plannen en voorstellen zijn altijd wel goed, al zeg ik het zelf. Moet u horen.. als u me nu 'ns hielp de biggetjes te vangen. Dat moet voor u toch niet zo moeilijk zijn. Dan mag u verder over mij schrijven wat u wilt. Dan zal ook nooit meer één van uw vrienden of vriendinnen over mij klagen, want als ik de biggetjes opgegeten heb, **kan** ik ze niet meer achterna zitten!"

„Midas," zei ik, en ik probeerde kalm te blijven, „ik help je niet. Integendeel! Als ik de biggetjes kan helpen, zal ik het doen. En verdwijn nu, voor ik me kwaad maak!" Met de staart tussen z'n poten droop hij af. Ik denk niet dat hij nog ooit met een voorstel bij me zal komen, maar ik denk ook niet dat hij de biggetjes van nu af aan met rust zal laten....

OOM DONALD

PRIJZEN

Beste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 23.50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 17.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" veltpotlood.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

EVELYNE CRAAMER, ARNHEM. Fijn dat je me weer 'ns geschreven hebt, Evelyne! En ook hartelijk bedankt voor je grappige tekening. Die krijgt een plaatsje boven m'n bureau, daar kun je op rekenen!

BENNO QUALM, ROZENBURG. Je bent zeker wel hard aan 't werk voor je paasrapport, hè? Ik ben echt benieuwd of je je cijfers voor rekenen en aardrijkskunde wat hebt opgehaald. Het is wel nodig, vond je zelf niet?

EMILY VAN LITH, AMSTERDAM. Je moet toch nog 'ns proberen, zo'n prijsvraag op te lossen, Emily. Er zit wel 'ns een moeilijke tussen, maar de meeste zijn echt gemakkelijk, en.... je kunt er mooie prijzen mee winnen!

JOHNNY KOSTER, UTRECHT. Dat de grote Boze Wolf de biggetjes nog steeds niet te pakken weet te krijgen, heb je vorige week wel gezien! Ik denk wel dat hij daar z'n hele leven mee bezig zal zijn!

TINIE VAN DE MHEEN, BARNEVELD. Ik heb iedereen hier jouw groeten gedaan, Tinie, en Oma vroeg me meteen, hoe het op de huishoudschool ging en of je al veel en lekker kon koken. Wil je het haar 'ns schrijven?

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt naar DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam, of naar DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Linksboven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van de wekelijkse prijsvraag no. 5:

Je prijs: I. de Vries, **Hengelo.**
2e prijs: R. Keltmann, **Den Haag.**
3e t/m 12e prijs: Cobie Kuijer, **Renesse;** F. Peters, **Arnhem;** José Signet, **Maastricht;** J. Blaak, **Rotterdam-1;** M. Sanderse, **Hilversum;** B. Smit, **Zaandam;** H. Muller, **Eindhoven;** H. Everts, **Passe;** J. Lieshout, **Hoorn;** Robert Doup, **Hoogerheide.**
13e t/m 22e prijs: W. Bunk, **Espel;** J. Oussoren, **Amsterdam-N;** Mieke Lammers, **Nw.-Pekela;** H. Bouwhuijzen, **Utrecht;** B. Schregardus, **Heerenveen;** A. Vleugels, **Wespelaar (Blg.);** Lia Vonk, **Voorburg;** E. Peters, **Heumen;** Toos Heijnen, **Susteren;** G. Voortman, **Deventer.**

De oplossing van prijsvraag no. 10 luidt: **PAPEGAAI.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 12

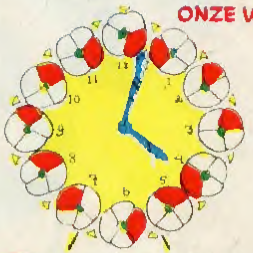

IN de rondjes woorden van vier letters invullen, steeds beginnen in een rood hokje en dan de richting volgen, welke de wijzers van de klok gaan.

1. boodschapper, 2. gewas langs de waterkant, 3. sappige vrucht, 4. ontkenning, 5. uitroep, 6. aardig, 7. beest, 8. akelig, 9. niet op, 10. betaalmiddel, 11. meel met vloeistof gekneed, 12. benaming van ½ kg.

Als je alle woorden hebt ingevuld, moet je de grote wijzer van de klok van 1 tot en met 12 in de rondte draaien. Deze grote wijzer schuift daarbij dan over zevenentwintig van de achtenveertig hokjes. Schrijf je de letters, die in deze hokjes staan, in de volgorde van de ronddraaiende wijzer op, dan krijg je een spreekwoord van acht woorden.

Schrijf dit spreekwoord op een briefkaart en stuur die vóór 29 maart als je in Nederland woont, naar **Donald Duck,** Postbus 792, Amsterdam, en
als je in België woont naar **Donald Duck,** Postbus 2, Antwerpen 19.
Schrijf duidelijk je naam en adres op de kaart en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing 12".
Veel succes!

Walt Disney's

DONALD DUCK

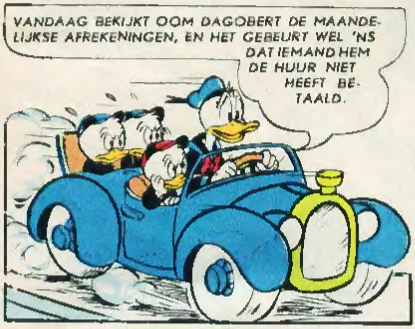

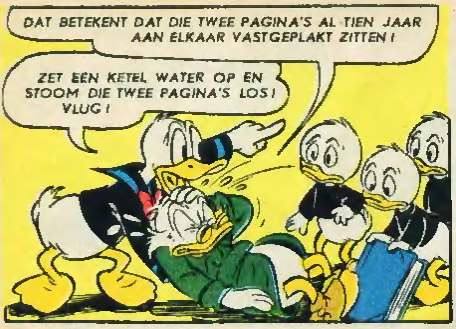
DAT BETEKENT DAT DIE TWEE PAGINA'S AL TIEN JAAR AAN ELKAAR VASTGEPLAKT ZITTEN!
ZET EEN KETEL WATER OP EN STOOM DIE TWEE PAGINA'S LOS! VLUG!

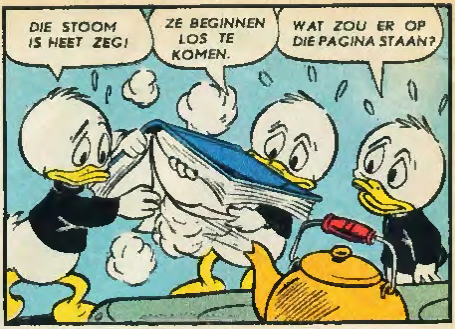
DIE STOOM IS HEET ZEG!
ZE BEGINNEN LOS TE KOMEN.
WAT ZOU ER OP DIE PAGINA STAAN?

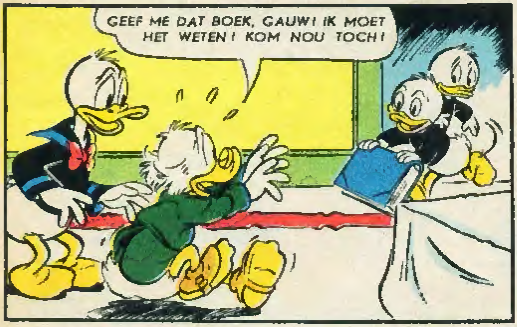
GEEF ME DAT BOEK, GAUW! IK MOET HET WETEN! KOM NOU TOCH!

DIT... DIT IS EEN RAMP!

HET IS MIJN HUIS IN SUFBURG! HORATIUS ONBENUL HEEFT HET TIEN JAAR GELEDEN GEHUURD EN NA DE EERSTE DRIE MAANDEN HEEFT-IE ME GEEN CENT HUUR MEER BETAALD! DIT... DIT IS MEER DAN VERSCHRIKKELIJK!

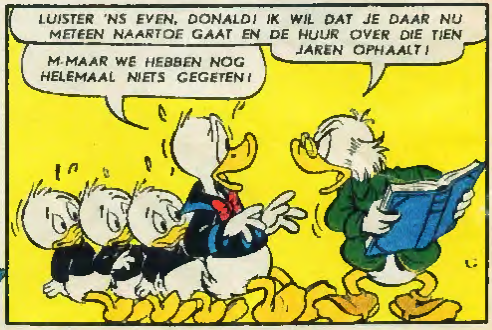
LUISTER 'NS EVEN, DONALD! IK WIL DAT JE DAAR NU METEEN NAARTOE GAAT EN DE HUUR OVER DIE TIEN JAREN OPHAALT!
M-MAAR WE HEBBEN NOG HELEMAAL NIETS GEGETEN!

HOE KUN JIJ NOG AAN ETEN DENKEN ALS ER ZO'N RAMP GEBEURD IS?! VOORUIT! EN KOM NIET MET LEGE HANDEN TERUG, BEGREPEN?
EH, JA!

DAAR GAAN WE DAN MAAR WEER.
WE MOCHTEN NIET EENS ONZE HAVERMOUT OPETEN!
OVER EEN KWARTIERTJE ZIJN WE WEL TERUG!

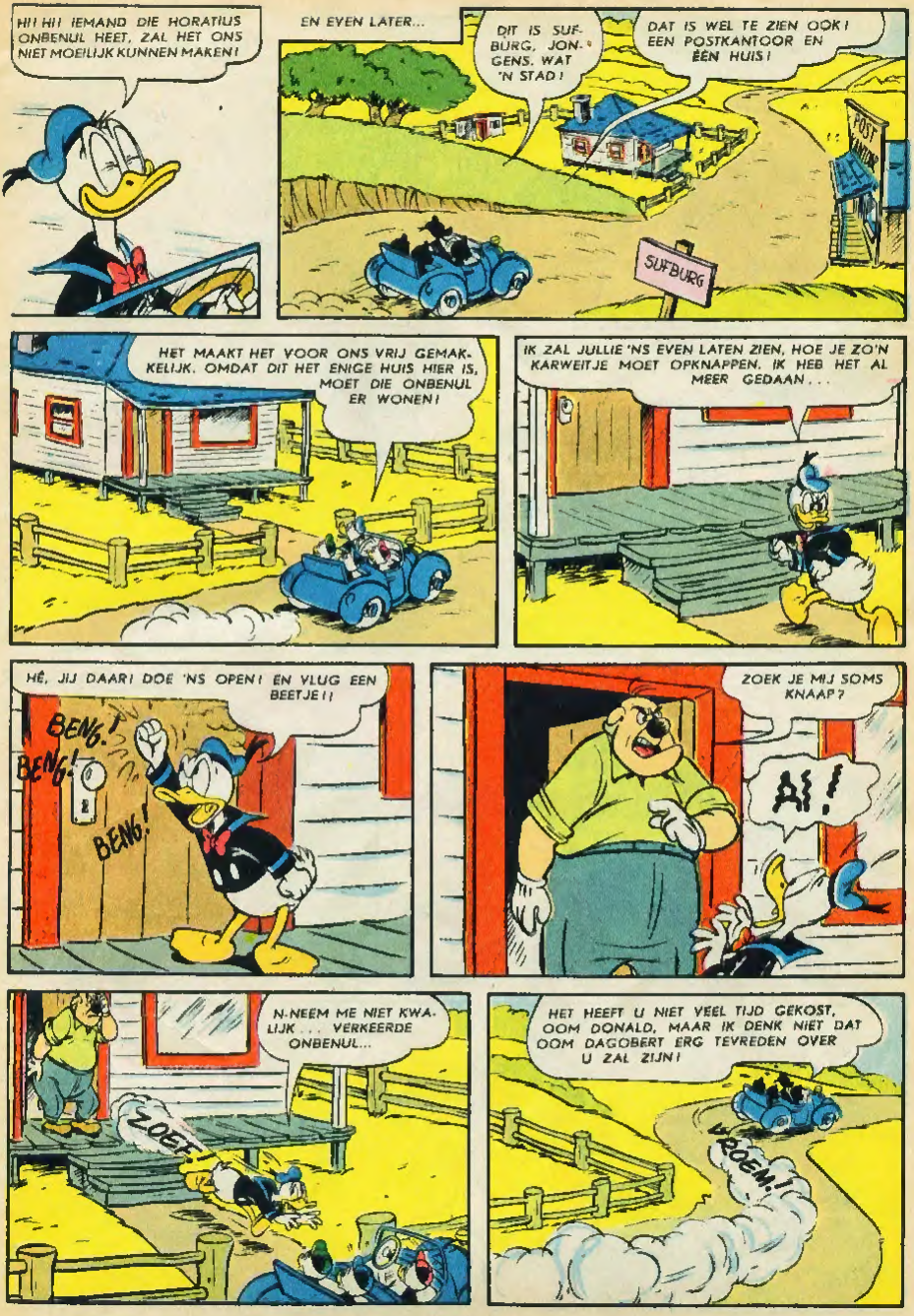
HI! HI! IEMAND DIE HORATIUS ONBENUL HEET, ZAL HET ONS NIET MOEILIJK KUNNEN MAKEN!
EN EVEN LATER...
DIT IS SUF-BURG, JON-GENS. WAT 'N STAD!
DAT IS WEL TE ZIEN OOK! EEN POSTKANTOOR EN ÉÉN HUIS!
POST
SUFBURG
HET MAAKT HET VOOR ONS VRIJ GEMAK-KELIJK, OMDAT DIT HET ENIGE HUIS HIER IS, MOET DIE ONBENUL ER WONEN!
IK ZAL JULLIE 'NS EVEN LATEN ZIEN, HOE JE ZO'N KARWEITJE MOET OPKNAPPEN. IK HEB HET AL MEER GEDAAN...
HÉ, JIJ DAAR! DOE 'NS OPEN! EN VLUG EEN BEETJE!!
BENG!
BENG!
BENG!
ZOEK JE MIJ SOMS KNAAP?
AI!
N-NEEM ME NIET KWA-LIJK... VERKEERDE ONBENUL...
ZOEF!
HET HEEFT U NIET VEEL TIJD GEKOST, OOM DONALD, MAAR IK DENK NIET DAT OOM DAGOBERT ERG TEVREDEN OVER U ZAL ZIJN!
VROEM!

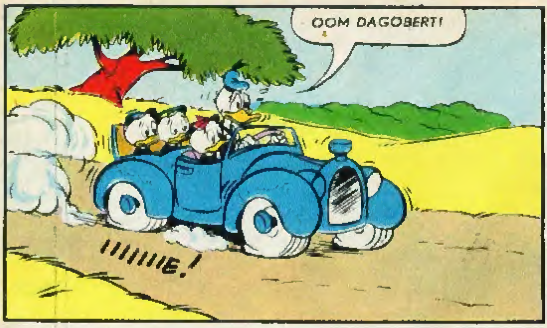
OOM DAGOBERT!
!!!!!!!E!

DIE KAN IK ZONDER GELD NIET ONDER OGEN KOMEN... ER ZIT NIETS ANDERS OP, WE GAAN TERUG!

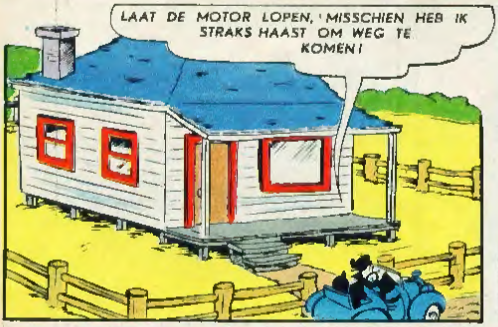
LAAT DE MOTOR LOPEN, 'MISSCHIEN HEB IK STRAKS HAAST OM WEG TE KOMEN!

KLOP! KLOP!
IK ZAL HET 'NS ANDERS PROBEREN.

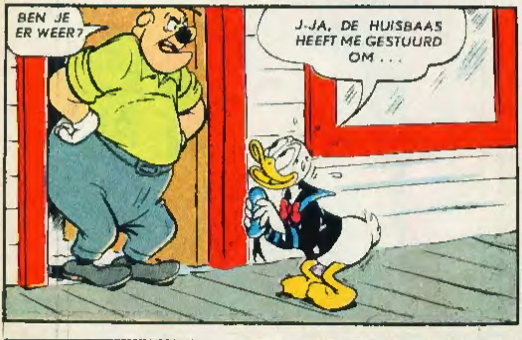
BEN JE ER WEER?
J-JA, DE HUISBAAS HEEFT ME GESTUURD OM . . .

DE HUISBAAS HEEFT JE GESTUURD? NOU, DAT WERD TIJD!
IK BEN BLIJ DAT U DAT VINDT, MENEER!

IK ZAL JE EVEN LATEN ZIEN WAAR JE KUNT BEGINNEN!

DAAR IS DE WASBAK EN HIER IS DE SCHROEFSLEUTEL! VOORUIT!

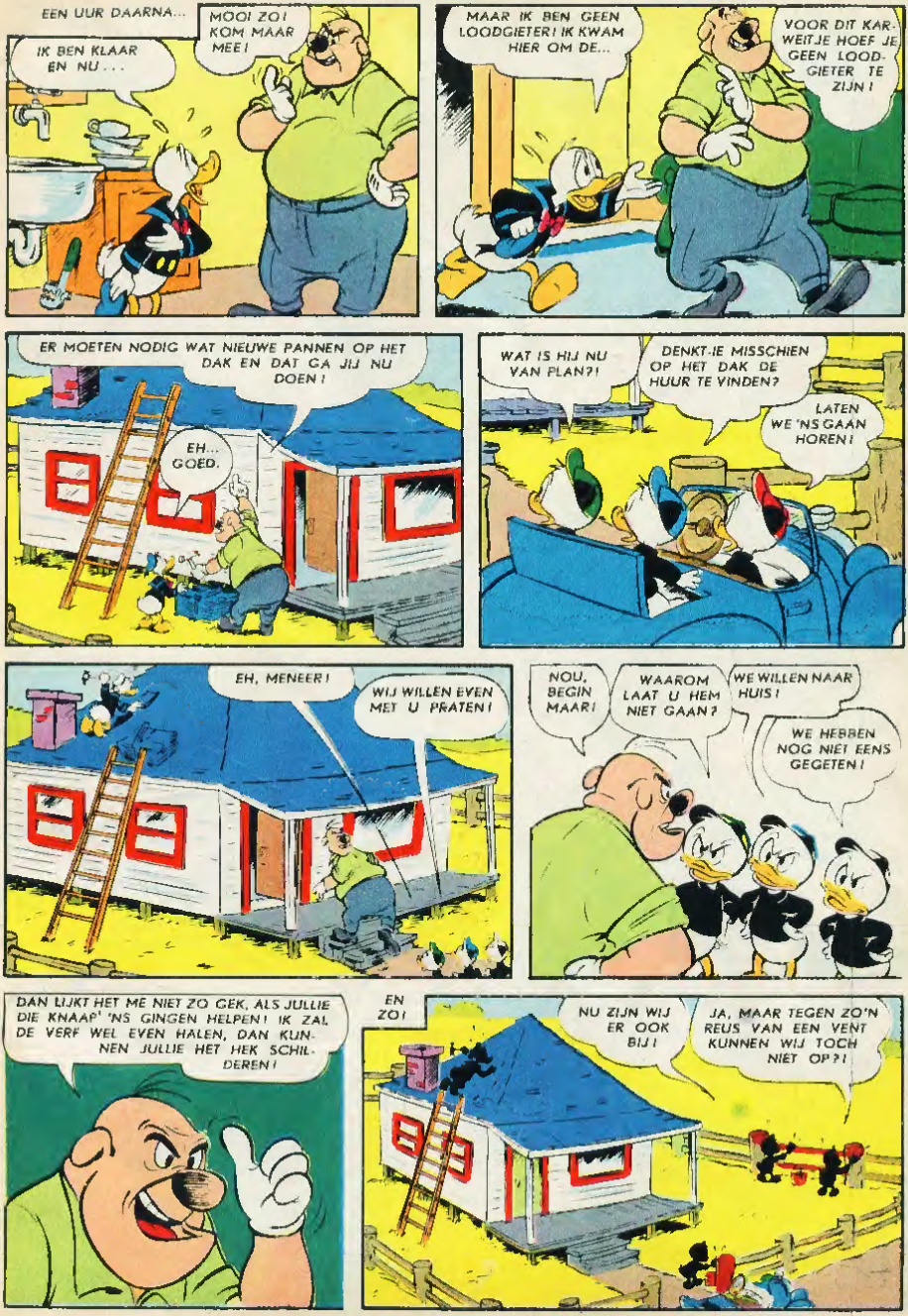
EEN UUR DAARNA...
IK BEN KLAAR EN NU...
MOOI ZO! KOM MAAR MEE!
MAAR IK BEN GEEN LOODGIETER! IK KWAM HIER OM DE...
VOOR DIT KARWEITJE HOEF JE GEEN LOODGIETER TE ZIJN!
ER MOETEN NODIG WAT NIEUWE PANNEN OP HET DAK EN DAT GA JIJ NU DOEN!
EH... GOED.
WAT IS HIJ NU VAN PLAN?!
DENKT-IE MISSCHIEN OP HET DAK DE HUUR TE VINDEN?
LATEN WE 'NS GAAN HOREN!
EH, MENEER!
WIJ WILLEN EVEN MET U PRATEN!
NOU, BEGIN MAAR!
WAAROM LAAT U HEM NIET GAAN?
WE WILLEN NAAR HUIS!
WE HEBBEN NOG NIET EENS GEGETEN!
DAN LIJKT HET ME NIET ZO GEK, ALS JULLIE DIE KNAAP 'NS GINGEN HELPEN! IK ZAL DE VERF WEL EVEN HALEN, DAN KUNNEN JULLIE HET HEK SCHILDEREN!
EN ZO!
NU ZIJN WIJ ER OOK BIJ!
JA, MAAR TEGEN ZO'N REUS VAN EEN VENT KUNNEN WIJ TOCH NIET OP?!

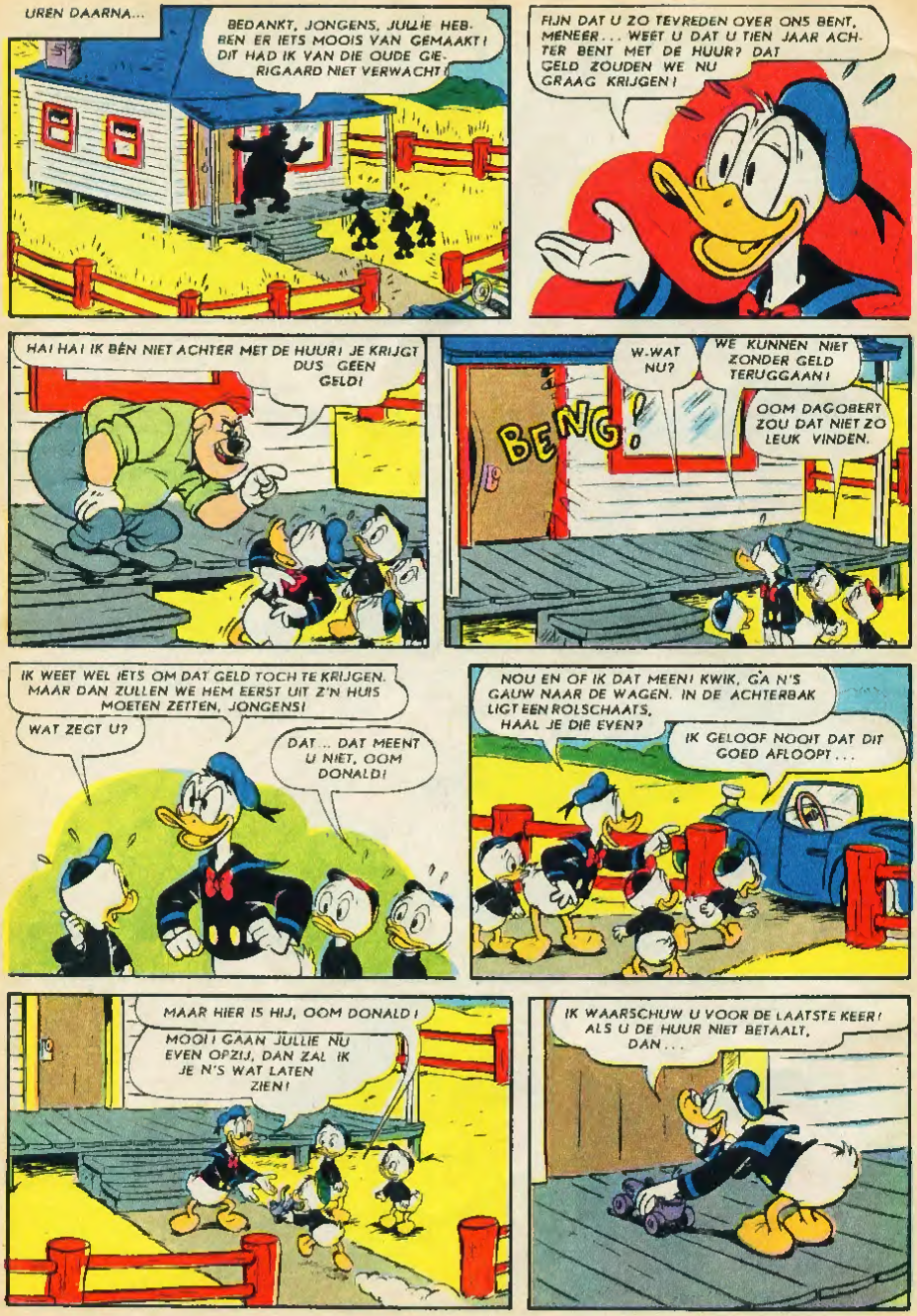
UREN DAARNA...
BEDANKT, JONGENS, JULLIE HEBBEN ER IETS MOOIS VAN GEMAAKT! DIT HAD IK VAN DIE OUDE GIERIGAARD NIET VERWACHT!
FIJN DAT U ZO TEVREDEN OVER ONS BENT, MENEER... WEET U DAT U TIEN JAAR ACHTER BENT MET DE HUUR? DAT GELD ZOUDEN WE NU GRAAG KRIJGEN!
HA! HA! IK BÉN NIET ACHTER MET DE HUUR! JE KRIJGT DUS GEEN GELD!
BENG!
W-WAT NU?
WE KUNNEN NIET ZONDER GELD TERUGGAAN!
OOM DAGOBERT ZOU DAT NIET ZO LEUK VINDEN.
IK WEET WEL IETS OM DAT GELD TOCH TE KRIJGEN. MAAR DAN ZULLEN WE HEM EERST UIT Z'N HUIS MOETEN ZETTEN, JONGENS!
WAT ZEGT U?
DAT .. DAT MEENT U NIET, OOM DONALD!
NOU EN OF IK DAT MEEN! KWIK, GA N'S GAUW NAAR DE WAGEN. IN DE ACHTERBAK LIGT EEN ROLSCHAATS, HAAL JE DIE EVEN?
IK GELOOF NOOIT DAT DIT GOED AFLOOPT...
MAAR HIER IS HIJ, OOM DONALD!
MOOI! GAAN JULLIE NU EVEN OPZIJ, DAN ZAL IK JE N'S WAT LATEN ZIEN!
IK WAARSCHUW U VOOR DE LAATSTE KEER! ALS U DE HUUR NIET BETAALT, DAN...

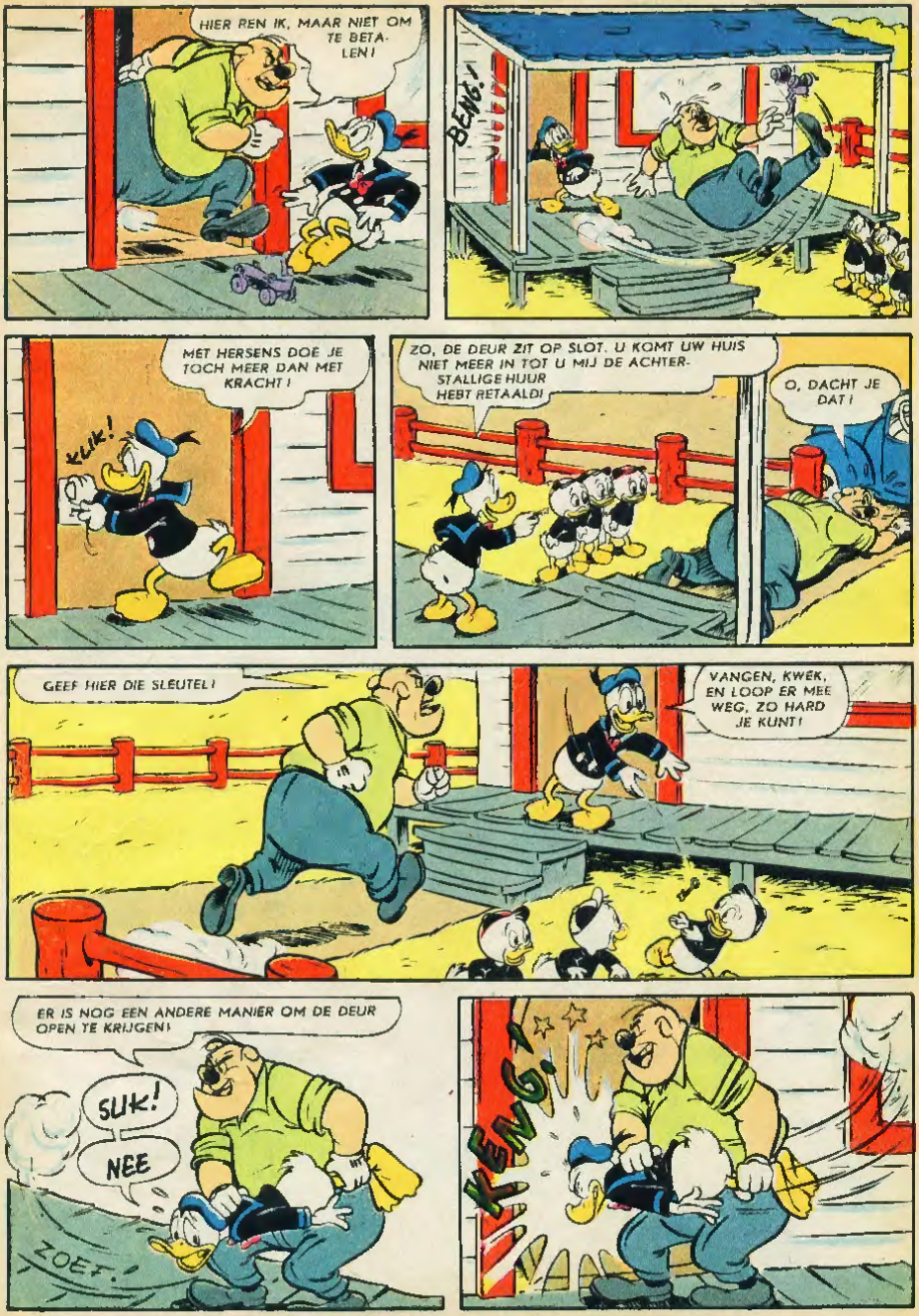
HIER BEN IK, MAAR NIET OM TE BETALEN!
BENG!
MET HERSENS DOE JE TOCH MEER DAN MET KRACHT!
KLIK!
ZO, DE DEUR ZIT OP SLOT. U KOMT UW HUIS NIET MEER IN TOT U MIJ DE ACHTERSTALLIGE HUUR HEBT BETAALD!
O, DACHT JE DAT!
GEEF HIER DIE SLEUTEL!
VANGEN, KWEK, EN LOOP ER MEE WEG, ZO HARD JE KUNT!
ER IS NOG EEN ANDERE MANIER OM DE DEUR OPEN TE KRIJGEN!
SUK!
NEE
ZOEF!
KENG!

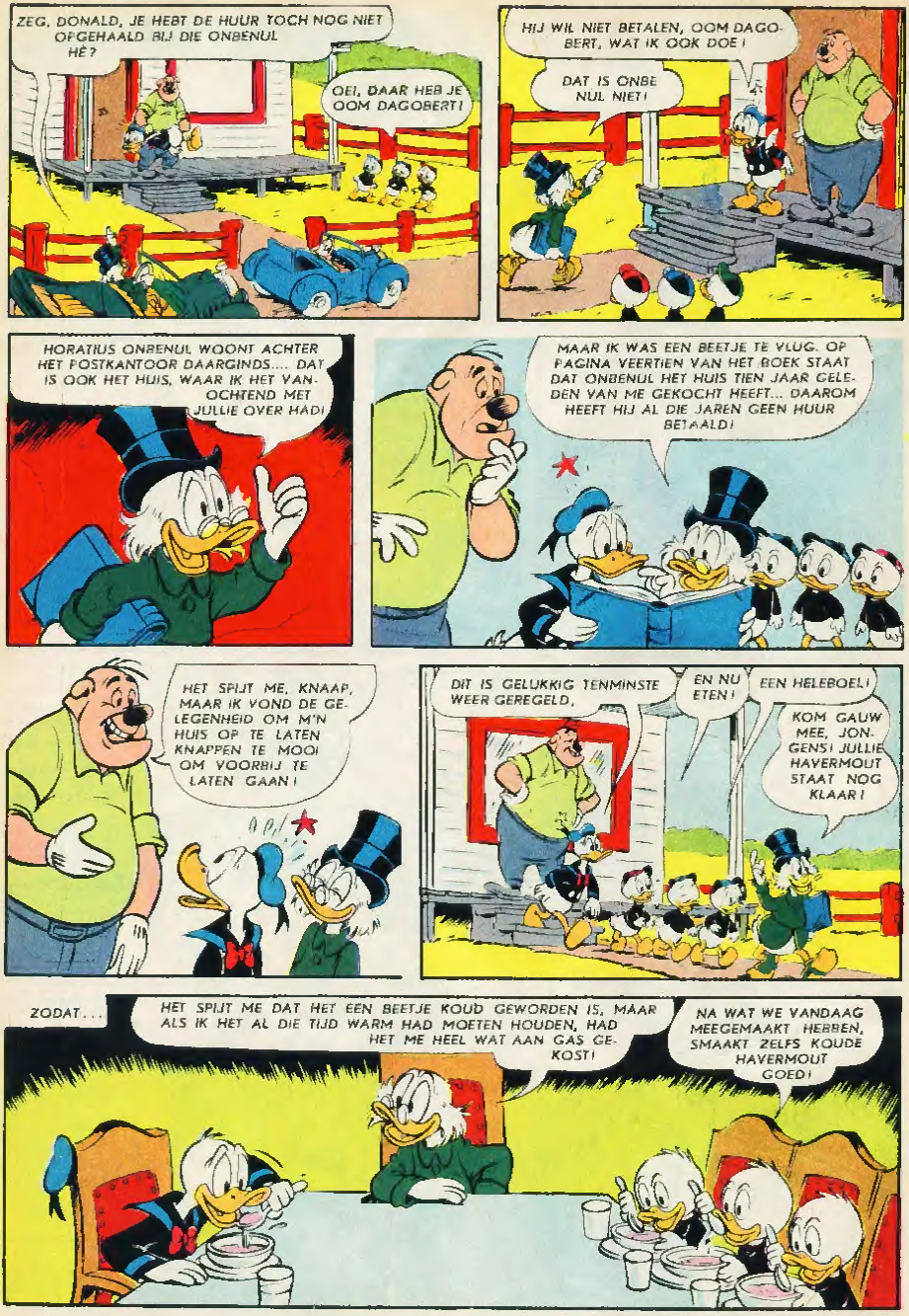
ZEG, DONALD, JE HEBT DE HUUR TOCH NOG NIET OPGEHAALD BIJ DIE ONBENUL HÉ?
OEI, DAAR HEB JE OOM DAGOBERT!
HIJ WIL NIET BETALEN, OOM DAGOBERT, WAT IK OOK DOE!
DAT IS ONBENUL NIET!
HORATIUS ONBENUL WOONT ACHTER HET POSTKANTOOR DAARGINDS.... DAT IS OOK HET HUIS, WAAR IK HET VANOCHTEND MET JULLIE OVER HAD!
MAAR IK WAS EEN BEETJE TE VLUG. OP PAGINA VEERTIEN VAN HET BOEK STAAT DAT ONBENUL HET HUIS TIEN JAAR GELEDEN VAN ME GEKOCHT HEEFT... DAAROM HEEFT HIJ AL DIE JAREN GEEN HUUR BETAALD!
HET SPIJT ME, KNAAP, MAAR IK VOND DE GELEGENHEID OM M'N HUIS OP TE LATEN KNAPPEN TE MOOI OM VOORBIJ TE LATEN GAAN!
DIT IS GELUKKIG TENMINSTE WEER GEREGELD,
EN NU ETEN!
EEN HELEBOEL!
KOM GAUW MEE, JONGENS! JULLIE HAVERMOUT STAAT NOG KLAAR!
ZODAT...
HET SPIJT ME DAT HET EEN BEETJE KOUD GEWORDEN IS, MAAR ALS IK HET AL DIE TIJD WARM HAD MOETEN HOUDEN, HAD HET ME HEEL WAT AAN GAS GEKOST!
NA WAT WE VANDAAG MEEGEMAAKT HEBBEN, SMAAKT ZELFS KOUDE HAVERMOUT GOED!

dingen en dagen van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Dat je ook op een postzegel televisie kunt kijken, zie je op deze zegel van Italië, die werd uitgegeven bij het begin der uitzendingen daar. Geheel rechts staat de zendmast en boven het TV-ontvangtoestel de gerichte antenne. Het „plaatje" op het beeldscherm is natuurlijk getekend, want alleen met een TV-camera in een raket kun je zo hoog komen, dat je het hele land in vogelvlucht onder je ziet liggen.

Televisie op postzegels komt sporadisch voor, het omgekeerde postzegels op de televisie, daarentegen veel meer. De meeste Europese landen geven tegenwoordig regelmatig uitzendingen die gewijd zijn aan het verzamelen van postzegels, omdat dit zo enorm populair is.
Er worden dan leerrijke tips gegeven, de nieuwste uitgaven worden getoond en hierover worden allerlei wetenswaardigheden verteld. Ook in ons land zijn er plannen voor deze tele-filatelie!

HOE LANGER HOE LANGER

De zeventienjarige japanse jongen Matzuzaka moest in een ziekenhuis worden opgenomen omdat hij maar steeds bleef groeien. Hij was al twee meter dertig lang en werd nog steeds groter.
Zijn ouders waren ten einde raad en vroegen de doktoren, of daar nu niets aan te doen was.
Er zijn toen allerlei proeven met Matzuzaka genomen en men heeft hoop dat men het onverklaarbare groeiproces heeft weten te stuiten. Intussen steekt de jonge Japanner met zijn 2 meter 30 centimeter een flink eind boven zijn toch al niet zo grote landgenoten uit!

GEKRAAGOE AAROSTER

Dag, vlindertje, wat ben je vroeg.
Kom je met mij spelen?
Zet j' een poosje bij mij neer,
k Zal je niet vervelen.

He, vlindertje, zeg wil je niet?
Wat 's dat nu, kleine rakker?
Ga jij maar naar de bloemen toe
En maak de elfjes wakker.

CIJFER-SCHILDWACHT

De schildwacht, die je hier op wacht ziet staan, is bijna geheel van cijfers gemaakt. Het zijn allemaal cijfers onder de tien, maar let goed op, want er zijn er bij die scheef staan of op hun kop, ja zelfs in spiegelschrift.
Naar het cijfer één hoef je niet te zoeken dat hebben wij er niet bij gedaan omdat je dan allerlei kleine rechte streepjes voor één zou kunnen aanzien.
Heb je alle cijfers gevonden, tel ze dan bij elkaar op.
Draai daarna het plaatje om, dan kun je controleren of je het goed hebt gedaan.

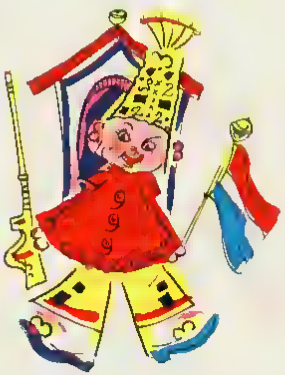

SCHROKSTATIONS

Langs de vierbaansbrede autosnelwegen in Duitsland zijn op verschillende plaatsen restaurants gebouwd, waar je kunt uitrusten van een vermoeiende tocht en waar je een volledige maaltijd kunt gebruiken. Op de snelwegen zijn echter altijd talloze schaufeurs, die erg veel haast hebben. Het gebruiken van een maaltijd in een restaurant duurt ze veel te lang. Ze willen vlug wat eten en dan weer verder.
Voor deze haastige heren zijn er cafetaria's gebouwd waar ze zich in een soort automatiek kunnen bedienen van belegde broodjes, lekkere slaatjes, gebakjes, fruit enz. Deze zelfbedieningszaken hebben, omdat je er zo vlug het één en ander naar binnen kunt werken, de bijnaam „schrokstations" gekregen.

SCHAAKWONDER

De kleine Tonie Putnam in Port Elizabeth in Zuid-Afrika is een schaakwonderkind. Hij is nog niet eens helemaal vijf jaar, maar hij wist toch al tijdens een volkomen normale schaakpartij zijn vader, die al twintig jaar schaakt en het in deze sport ver gebracht heeft, te verslaan. Toen hij drie jaar was wist Tonie alle schaakstukken al uit elkaar te houden!

RARE SNURKERS

In een klein plaatsje in Engeland hebben de buren van een boer bij de plaatselijke autoriteiten een klacht ingediend. Weet je waarom? Ze zeggen dat ze 's nachts niet kunnen slapen van het gesnurk van de vijfendertig varkens die de boer heeft gehuisvest in 'n schuur welke vlak naast hun huis is gelegen!

vier maal 2 dertien maal 3 vijf maal 5 één maal 6 twee maal 7 zeste maal 9 zeven 114

Walt Disney's

BONGO

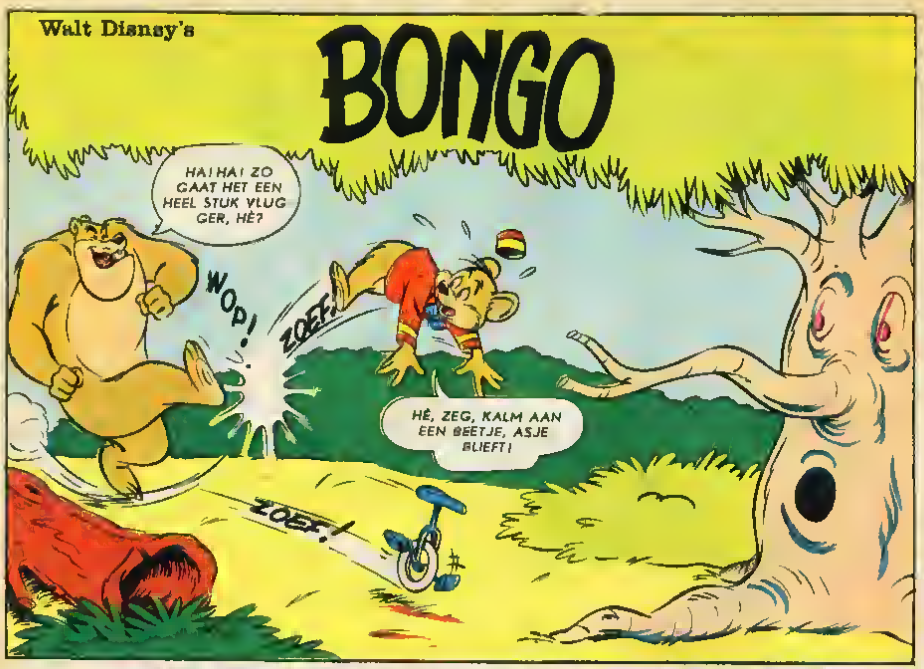

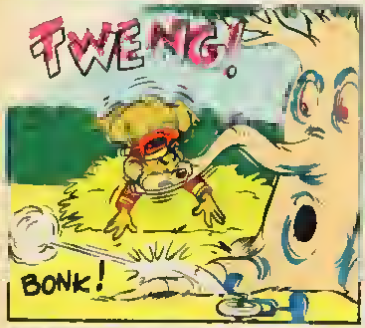

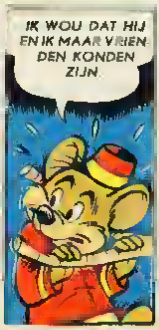

HET IS NIET MOEILIJK OM HEM DE APPEL TE LATEN ETEN

HIJ GRAAIT ALTIJD ALLES VAN IEDEREEN WEG!
GEEF MIJ DIE APPEL!

HM. NIET SLECHT! PRECIES ZO ALS MIJN MOEDER ZE ALTIJD HAD!
DAT KLINKT AL WAT VRIEN DELIJKER!

ZEG, ZULLEN WE SAMEN 'NS EEN SPELLETJE GAAN DOEN, BONGO?
HOERA! ZEG JIJ MAAR WAT WE GAAN SPELEN!

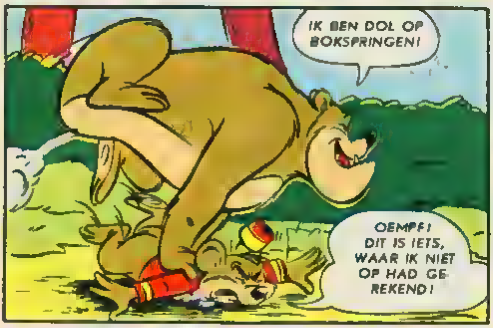
IK BEN DOL OP BOKSPRINGEN!
OEMPF! DIT IS IETS, WAAR IK NIET OP HAD GE-REKEND!

KIJK, KIJK! BEN JE NU AL MOE GE-WORDEN, BONGO?
MOE? UITGE PUT! LATEN WE IETS ANDERS SPELEN!

KOM DAN MAAR 'NS MEE!
HÉ, AU! M'N ARM!!

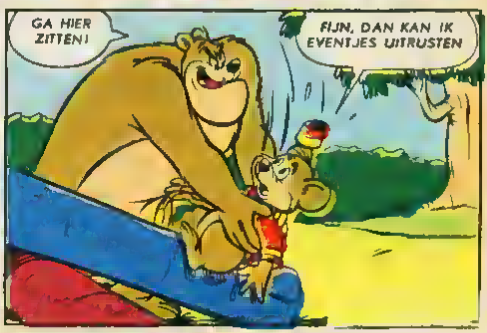
GA HIER ZITTEN!
FIJN, DAN KAN IK EVENTJES UITRUSTEN

EN NU GA IK AAN DEZE KANT OP ONZE WIP ZITTEN!
OP ... OP ONZE WIP?!
GOEIE GRUTJES! ZOU DAT EEN NIEUW SPELLETJE ZIJN?
FWENG!
H-H-HELP!
SNEP!
KRAK!
KREKS!
HI! HI! TOCH MAAR GOED DAT JE GROTE VRIEND IN DE BUURT WAS, HÉ?
J JA ... MAAR ZULLEN WE NU NIET 'NS WAT ANDERS GAAN SPELEN?
NATUURLIJK! TIKKIE? DA'S ECHT LEUK!
N NEE. DAT NIET! LATEN WE MAAR VERSTOPPERTJE GAAN DOEN!
IK BEN HEM, EN JIJ MOET JE VERSTOPPEN!
DA'S GOED! TEL JE WEL TOT HONDERD, ANDERS HEB IK NIET GENOEG TIJD!
EH, MENEER DE WENSBOOM, SCHERPTAND IS ALS VRIEND NOG VEEL ERGER! IK WOU DAT HIJ MAAR WEER M N VIJAND WAS! KUNT U DAT NIET REGELEN!
NEE, ZO'N SOORT WENS KAN IK NIET VERVULLEN
DAN WENS IK DAT HIJ HIER DUIZENDEN KILOMETERS VANDAAN IS!
MAAR DIT IS Z'N THUIS! HET IS NIET GOED OM HEM WEG TE WENSEN, BONGO!

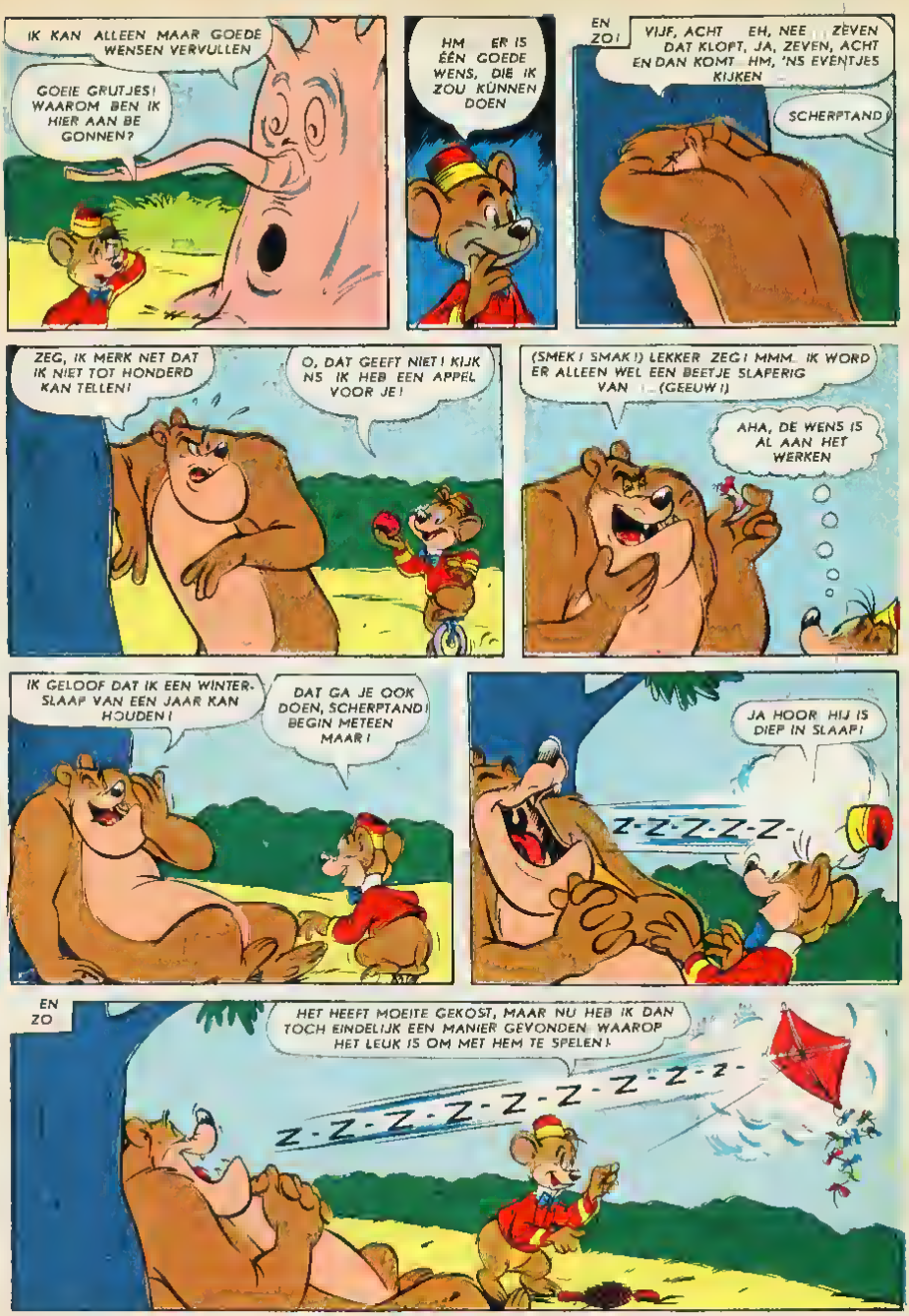
IK KAN ALLEEN MAAR GOEDE WENSEN VERVULLEN
GOEIE GRUTJES! WAAROM BEN IK HIER AAN BE GONNEN?
HM ER IS ÉÉN GOEDE WENS, DIE IK ZOU KUNNEN DOEN
EN ZO!
VIJF, ACHT EH, NEE ZEVEN DAT KLOPT, JA, ZEVEN, ACHT EN DAN KOMT HM, 'NS EVENTJES KIJKEN
SCHERPTAND!
ZEG, IK MERK NET DAT IK NIET TOT HONDERD KAN TELLEN!
O, DAT GEEFT NIET! KIJK NS IK HEB EEN APPEL VOOR JE!
(SMEK! SMAK!) LEKKER ZEG! MMM. IK WORD ER ALLEEN WEL EEN BEETJE SLAPERIG VAN (GEEUW!)
AHA, DE WENS IS AL AAN HET WERKEN
IK GELOOF DAT IK EEN WINTERSLAAP VAN EEN JAAR KAN HOUDEN!
DAT GA JE OOK DOEN, SCHERPTAND! BEGIN METEEN MAAR!
JA HOOR HIJ IS DIEP IN SLAAP!
Z-Z-Z-Z-Z-Z-
EN ZO
HET HEEFT MOEITE GEKOST, MAAR NU HEB IK DAN TOCH EINDELIJK EEN MANIER GEVONDEN WAAROP HET LEUK IS OM MET HEM TE SPELEN!
Z-Z-Z-Z-Z-Z-Z-Z-Z-Z-

De 101 dalmatiners

door Dodie Smith

Op een avond liggen de vijftien kleintjes van het dalmatiner hondenpaar Ponco en Froukje lekker in hun grote mand te slapen, terwijl hun ouders met de mensen in het park wandelen. Opeens wordt er hard gebeld en Kokkie doet de deur op een kier open. Maar meteen hollen er twee mannen naar binnen, de gebroeders De Kwaai, die Kokkie opsluiten en de vijftien dalmatinertjes meenemen. Wreda du Vel lacht in haar vuistje, maar er is grote droefheid in het huis van de Lievegoeds.

DE dag na het verdwijnen van de kleine hondjes stond de telefoon niet stil. Als meneer Lievegoed zelf niet om inlichtingen belde, dan wèrd hij opgebeld. Meestal waren het goede vrienden die wilden laten horen dat ze meeleefden en zelfs Wreda du Val, die gemene huichelaarster, deed vreselijk meewarig. Andere keren was het iemand die iets meende te weten, maar niemand kon zeggen waar de dalmatinertjes waren gebleven. De politie stond voor een raadsel.

Telkens als Baasje aan de telefoon stond, kwamen Ponco en Froukje in spanning toelopen, maar als hij hem dan weer met een bedroefd gezicht neerlegde, dropen ze treurig af.

„Stel je voor, mijn kleine Onderdeurtje in een zak," begon Froukje voor de zoveelste keer, toen ze die avond in hun manden bij het keukenvuur waren gekropen.

„Haar grote broer Mopje zal wel goed op haar passen," zei Ponco sussend, al was hij zelf allesbehalve op zijn gemak.

„Mascotte is zo'n vechtjas, die gaat vast de oren bijten," jammerde Froukje weer. „En dan maken ze hem dood."

„Nee, dat niet," zei Ponco. „Onze kindertjes zijn gestolen omdat ze veel waarde hebben. Daarom moeten ze juist goed verzorgd worden."

En ineens kreeg hij een ingeving. Hij zal er niets van tegen Froukje, die gelukkig al gauw indommelde. Het was ook zo'n spannende, vermoeiende dag voor haar geweest en de vorige nacht had ze natuurlijk heel slecht geslapen.

Maar Ponco bleef het grootste gedeelte van de nacht wakker en lag aldoor maar te denken, hoe hij zijn plan het best kon uitwerken. Pas toen er niets maar te denken viel, probeerde hij niet meer wakker te blijven. Hij moest tenslotte ook zijn krachten sparen! Anders kwam er van zijn plan niets terecht.

Wie Ponco niet goed kende, vond hem een mooie hond, maar niet zo erg schrander. Zelfs Baasje en Froukje vonden hem niet doorgrondan. Hij was soms nog zo onbesuisd, holde wild achter een ver weggegooide stok aan of sprong op een schoot die veel te klein voor hem was. Hoe kon iemand vermoeden dat dit speelse dier de beste hersenen van heel Hondenland had?

De volgende ochtend zei Ponco tegen Froukje: „Ik geloof dat de mensen er nooit achter zullen komen, waar onze kleintjes zitten. Nu moeten wij maar eens iets doen." — „Maar wat kunnen wij doen?" vroeg Froukje ongelovig.

„Heb maar vertrouwen in mijn rasechte hondeneus. Punt één: ja moet vandaag goed eten."

„Daar gaat-ie dan! Ik tel tot drie en dan blaffen we tegelijk de oproep. Rrf, rrf, rrf: Waf! Waf!"

„Koest!" gromde Danny, „anders kan ik het niet goed verstaan en ik moet toch antwoord geven!"

„Maar ik heb helemaal geen trek!" klaagde ze.
„Niet zeuren, flink eten, want je moet op krachten blijven." — „Ja Ponco," zei ze gedwee. „En dan?"
„Punt twee. Vanavond, als we de mensen uit wandelen nemen, stevenen we dwars het park door, langs de dierentuin, en dan steken we de straatweg over naar die heuval, Primrose Hill. We moeten duidelijk laten blijken waar we heen willen."
„Ja, en dan?" Nu werd ze pas goed nieuwsgierig.
„Dan gaan we een boodschap uitzenden door de schemeromblaf." Helemaal begreep ze het nog niet, maar ze vond Ponco een kei.
Meneer en mevrouw Lievegoed waren prettig verrast, toen ze merkten dat de honden flink aten en tegen het schemeruur duidelijk te kennen gaven dat ze zin hadden in hun wandeling. „Nou nou, kalm aan wat," zei meneer, toen Ponco hem veel harder meetrok dan hij van hem gewend was. En ook mevrouw had moeite om Froukje niet te laten schieten. De honden kwamen niet tot rust, voordat ze bovenop Primrose Hill waren. Terwijl Baasje en Vrouwtje over het park en de torens en daken van de City stonden uit te kijken zei Ponco: „Zo, daar gaat-ie dan! Ik tel tot drie en dan blaffen we tegelijk de oproep. De rest doe ik wel alleen. Rrf, rrf, rrf. Waf, waf, waf!"
Froukje blafte zo hard ze kon mee, en zo deden ze dat naar het noorden, zuiden, oosten en westen.

„Wat hebben die honden toch?" zal mevrouw Lievegoed verbaasd. — „Ik geloof dat ze staan te seinen," zei haar man. Maar dat meende hij niet heus. En toch was het zo.
Mensen hebben hun post, telegraaf, telefoon, radio en televisie. Dat noemen ze met een deftig woord communicatiemiddelen. Maar geloof maar gerust dat ook de honden hun communicatiemiddel hebben: de omblaf. Dat is hún manier om met verre vrienden in contact te blijven, belangrijk nieuws door te geven en een gezellig babbeltje te houden. Maar gaan van de honden die Ponco en Froukje bij deze schemeromblaf antwoord gaven, verwachtte een gezellig babbeltje te horen, want die drie korte, felle blaffen betekenden: „Help! Help! Help!" Daar waren honden in moeilijkheden. En allen die het sein opvingen, spitsten hun oren, om te horen of ze misschien konden helpen.
Meteen volgde het volledige bericht al: „Vijftien dalmatinertjes gestolen. Zendt bericht aan Ponco en Froukje, Regents Park, Londen. Einde bericht. Over!"
Binnen een paar minuten was de eerste heruitzending al aan de gang, en iedere hond die het had gehoord, werd op slag detective. Honden uit de Londense onderwereld (taaie koppen, die hun mannetje stonden) gingen op speurtocht langs alle sloppen en stegen waar hondendieven konden schuilen, en naar de haven, waar misschien honden werden verscheept. Honden in winkels voor huisdieren keken heel nauwkeurig of er ook tussen de te koop aangeboden hondjes vermomde dalmatinertjes waren.
Eén van de honden die het bericht rechtsreeks van Ponco opving, was Danny, een Deense dog in de buurt van Hampstead. Hij schrok zich een aap. Het kleine keffertje van de buren, dat altijd bij hem kwam spelen, luisterde mee en kefte verontwaardigd dwars door de omblaf heen: „Koest Reffy!" gromde Danny, „anders kan ik het niet goed verstaan, en ik moet toch antwoord geven!" En bij baste met zijn zware stem: „Hier Danny, Hampstead. Ik heb vrienden over het hele land. Houdt moed, ik waak dag en nacht."
Het was al bijna donker, en de Lievegoeds opperden — heel voorzichtig — dat ze graag naar huis wilden. Dus leidden de honden hen, na nog een paar afscheidswoorden voor Danny, kalm naar huis terug.

(Wordt vervolgd)

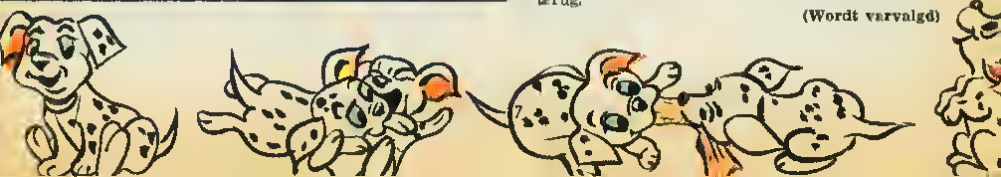

Walt Disney's

Knabbel en Babbel

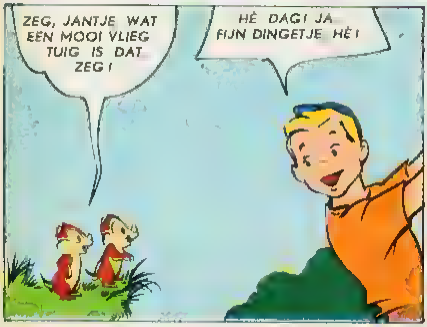

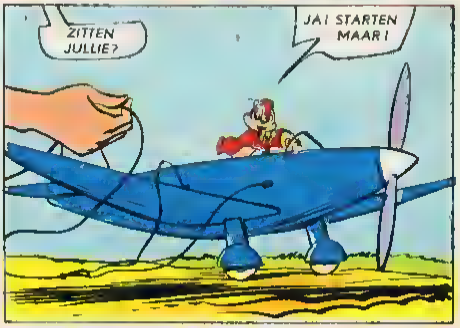

TWEE KLEINE KLEUTERTJES DIE VLOGEN DOOR DE LUCHT
WAT GAAN WE HARD! WE VLIEGEN ZEKER DERTIG KILO METER PER UUR! JOEPIEEE!
HELP! DE TOUWTJES ZIJN AFGEBROKEN!
GOEIE GRUTJES, WE GAAN ER OP ONS EENTJE VANDOOR! WAT NU?
ACH, DIE ARME JANTJE! DIE VRAAGT ZICH NATUURLIJK AF WAT ER MET Z'N VLIEGTUIG GEBEURT!
(SLIK!) IK VRAAG ME AF WAT ER MET ONS GEBEURT BABBEL!
LATER
OE! OE!! WAT VLIEGEN WE VER! WE ZIT TEN PRECIES BOVEN DE WOESTIJN! WAT AKELIG!
IK VERBAAS ME ER EIGEN LIJK OVER DAT IE 'T NOG DOET!
STIL MAAR! HET IS AFGELOPEN!
SPUT SPUTTER
MET ONS OOK! IK GROET JE BABBEL! HET SPIJT ME DAT IK JE ZO VAAK AFGESNAUWD HEB!
(SNIF!) GEEF! NIET, HOOR HET SPIJT ME DAT IK ZO VAAK DOMME DINGEN HEB GEDAAN!

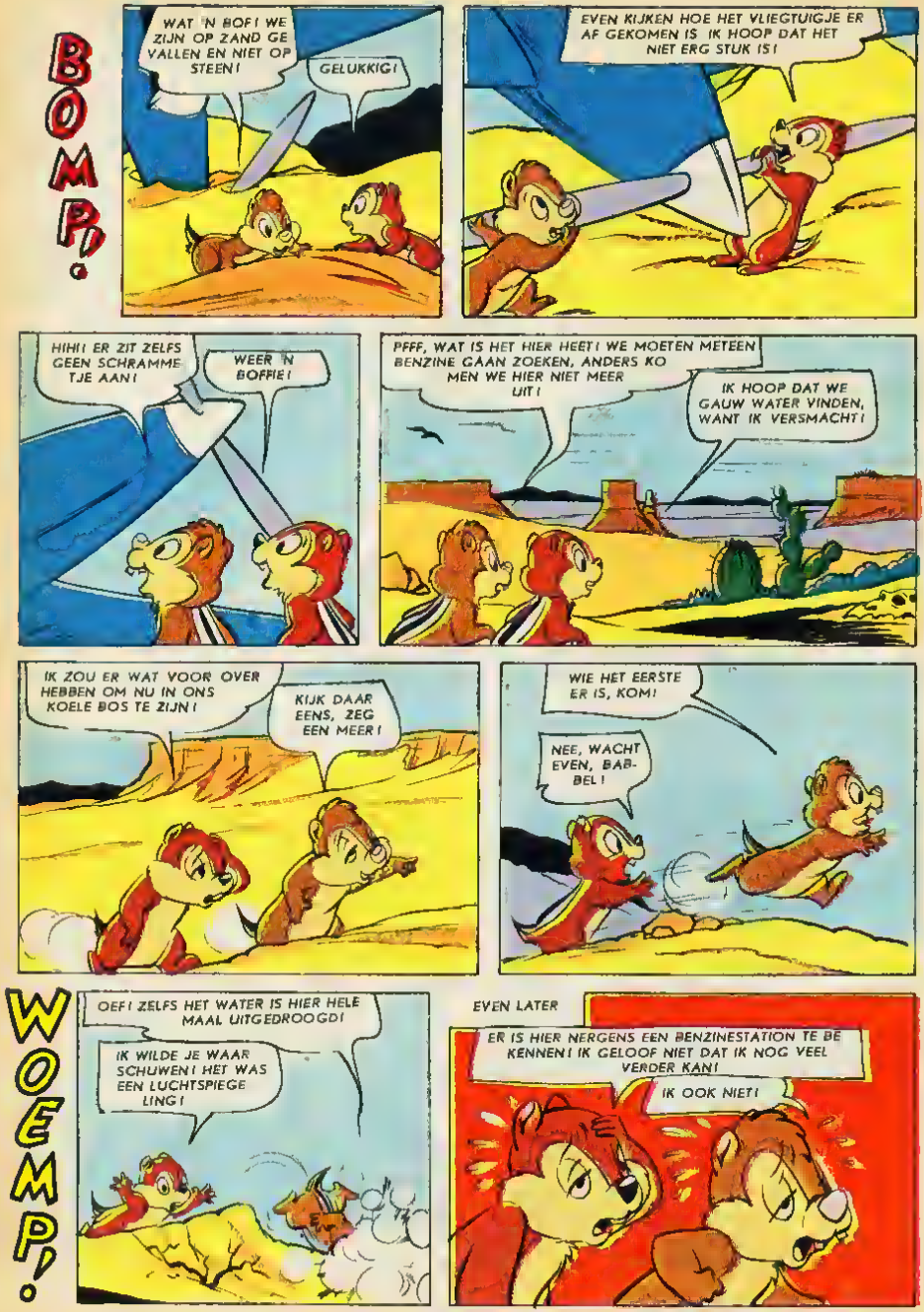
BOMP!
WAT 'N BOF! WE ZIJN OP ZAND GE VALLEN EN NIET OP STEEN!
GELUKKIG!
EVEN KIJKEN HOE HET VLIEGTUIGJE ER AF GEKOMEN IS IK HOOP DAT HET NIET ERG STUK IS!
HIHI! ER ZIT ZELFS GEEN SCHRAMME TJE AAN!
WEER 'N BOFFIE!
PFFF, WAT IS HET HIER HEET! WE MOETEN METEEN BENZINE GAAN ZOEKEN, ANDERS KOMEN WE HIER NIET MEER UIT!
IK HOOP DAT WE GAUW WATER VINDEN, WANT IK VERSMACHT!
IK ZOU ER WAT VOOR OVER HEBBEN OM NU IN ONS KOELE BOS TE ZIJN!
KIJK DAAR EENS, ZEG EEN MEER!
WIE HET EERSTE ER IS, KOM!
NEE, WACHT EVEN, BABBEL!
WOEMP!
OEF! ZELFS HET WATER IS HIER HELE MAAL UITGEDROOGD!
IK WILDE JE WAAR SCHUWEN! HET WAS EEN LUCHTSPIEGELING!
EVEN LATER
ER IS HIER NERGENS EEN BENZINESTATION TE BEKENNEN! IK GELOOF NIET DAT IK NOG VEEL VERDER KAN!
IK OOK NIET!

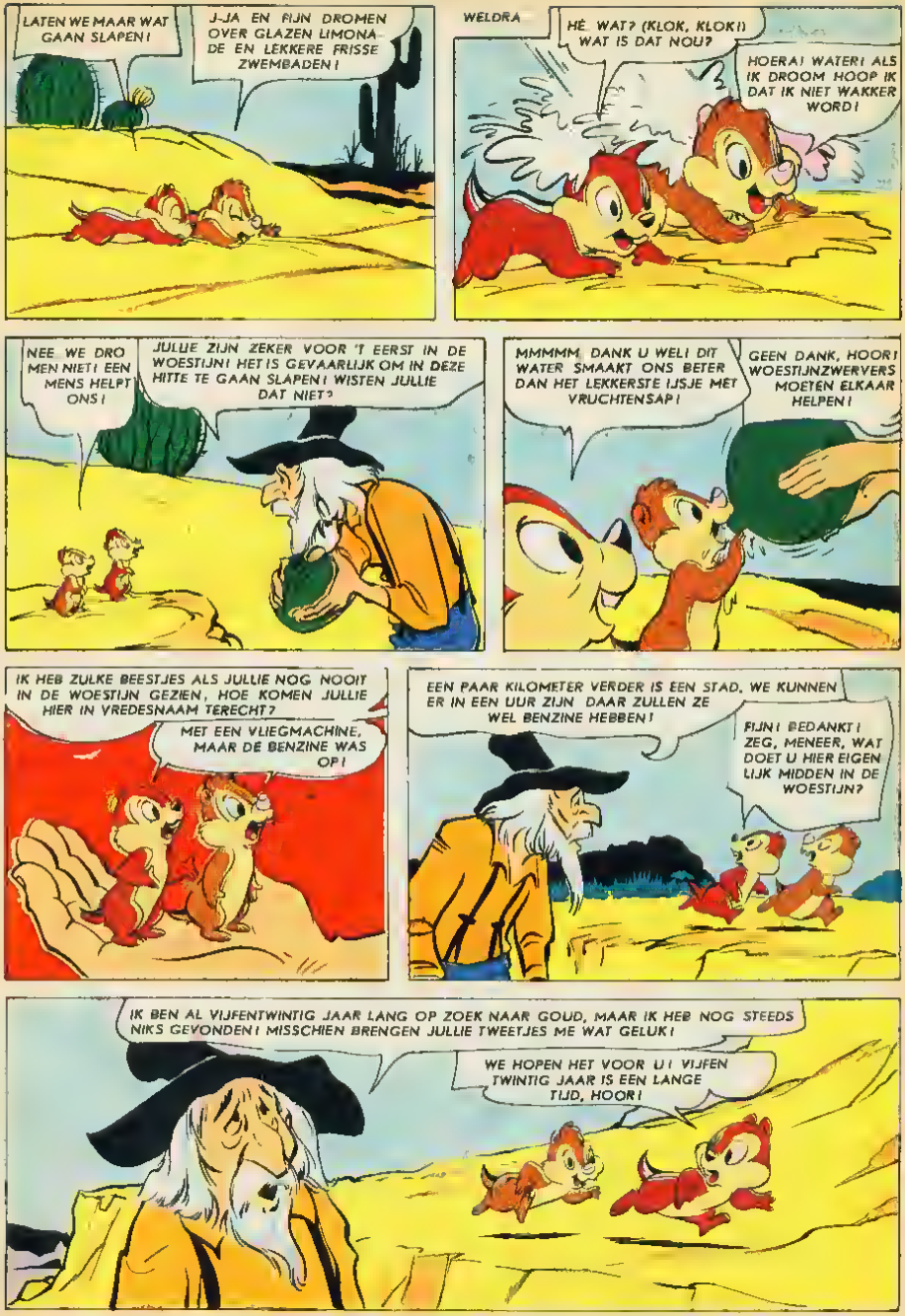
LATEN WE MAAR WAT GAAN SLAPEN!
J-JA EN FIJN DROMEN OVER GLAZEN LIMONADE EN LEKKERE FRISSE ZWEMBADEN!
WELDRA
HÉ, WAT? (KLOK, KLOK!) WAT IS DAT NOU?
HOERA! WATER! ALS IK DROOM HOOP IK DAT IK NIET WAKKER WORD!
NEE, WE DRO MEN NIET! EEN MENS HELPT ONS!
JULLIE ZIJN ZEKER VOOR 'T EERST IN DE WOESTIJN! HET IS GEVAARLIJK OM IN DEZE HITTE TE GAAN SLAPEN! WISTEN JULLIE DAT NIET?
MMMMM, DANK U WEL! DIT WATER SMAAKT ONS BETER DAN HET LEKKERSTE IJSJE MET VRUCHTENSAP!
GEEN DANK, HOOR! WOESTIJNZWERVERS MOETEN ELKAAR HELPEN!
IK HEB ZULKE BEESTJES ALS JULLIE NOG NOOIT IN DE WOESTIJN GEZIEN, HOE KOMEN JULLIE HIER IN VREDESNAAM TERECHT?
MET EEN VLIEGMACHINE, MAAR DE BENZINE WAS OP!
EEN PAAR KILOMETER VERDER IS EEN STAD, WE KUNNEN ER IN EEN UUR ZIJN DAAR ZULLEN ZE WEL BENZINE HEBBEN!
FIJN! BEDANKT! ZEG, MENEER, WAT DOET U HIER EIGEN LIJK MIDDEN IN DE WOESTIJN?
IK BEN AL VIJFENTWINTIG JAAR LANG OP ZOEK NAAR GOUD, MAAR IK HEB NOG STEEDS NIKS GEVONDEN! MISSCHIEN BRENGEN JULLIE TWEETJES ME WAT GELUK!
WE HOPEN HET VOOR U! VIJFEN TWINTIG JAAR IS EEN LANGE TIJD, HOOR!

HÉ DAT DIERTJE LIJKT EEN BEETJE OP ONS! IK GA NAAR HEM TOE, MISSCHIEN WIL HIJ WEL VRIENDJE MET ONS WORDEN!
NIET DOEN, KERELTJE

MAAK U GEEN ZORGEN IK BEN ZO TERUG! IK GA HEM ALLEEN MAAR GEDAG ZEGGEN!
MAAR

IK BEN BANG DAT JE MAKKERTJE NIET ERG VRIENDELIJK ONTVANGEN ZAL WORDEN DAAR BINNEN! DAT WAS EEN WOESTIJNRAT EN DIE BEESTEN STAAN ALLEEN MAAR BEZOEKERS TE WOORD DIE WAT IN RUIL HEBBEN AAN TE BIEDEN!
O JA?

MAAK DAT JE WEG KOMT!
IK GA AL!

AU! BAH, WAT EEN ONVRIENDELIJKE HEER!
IK VERTELDE NET AL TEGEN JE KAMERAADJE DIE WOESTIJNRATTEN SLAAN ALLERLEI DINGEN IN HUN HOLEN OP EN ZIJ ONTVANGEN ALLEEN MAAR GASTEN DIE WAT TE RUILEN HEBBEN HET ZIJN LASTIGE BEESTEN HOOR!

MAAR DAAROM HOEFT IE TOCH NOG GEEN STEEN NAAR M'N HOOFD TE GOOIEN!
HÉ, LAAT ME DAT EENS GAUW ZIEN, ZEG!

GOUD GOUD! ECHT GOUD! DEZE STEEN IS 'N GOUDKLOMPJE! JULLIE HEBBEN ME GELUK GEBRACHT!
GRUTJES! MISSCHIEN LIGT ER NOG MEER IN ZIJN HOL!

KOM MEE, JONGENS! DAN GAAN WE 'N RUILHANDELTJE DOEN!

EN ZO
DIE RAT DURFT WEL WAT TE VRAGEN VOOR EEN ZAK GOUD, ZEG!
HAHAHA! IK HEB HIER GENOEG GOUD OM TIEN MILJOEN HOEDEN EN VELDFLESSEN TE KOPEN! KOM MEE NAAR DE STAD, DAN ZAL IK BENZINE VOOR JULLIE KOPEN!
LATER
STOP HIER EENS, CHAUFFEUR! IS JULLIE VLIEGTUIG HIER ERGENS NAAR BENEDEN GEKOMEN?
WEET IK NIET! ES KIJKEN!
NEE DIT IS OOK DE PLAATS NIET WAT ZAL JANTJE VER DRIETIG ZIJN ALS WE HEM ZIJN VLIEGTUIGJE NIET TERUGBEZORGEN, BABBELTJE!
EN DIT IS AL DE ELFDE PLAATS WAAR WE KIJKEN!
SPRING MAAR GAUW IN DE WAGEN, JONGENS! IK GELOOF DAT IK ER AL IETS OP GEVONDEN HEB! WE GAAN NAAR DE STAD EN KOPEN DAAR EEN VLIEGTUIG VOOR HEM!
WAT EEN OPWINDEND UITSTAPJE, HÉ? BLIJ DAT WE WEER NAAR HUIS GAAN!
IK OOK! IK BEN BENIEUWD HOE JANTJE Z'N VLIEGTUIG ZAL VINDEN...
IK HOOP ALLEEN WEL DAT Z'N TUINTJE GROOT GENOEG IS OM 'M ER KWIJT TE KUNNEN!
VOOR JANTJE VAN KNABBEL EN BABBEL

Hij ging touwtje springen op het dek en maakte allerlei vreemde oefeningen De matrozen en de bootsman keken belangstellend toe . . .

„Tcheng, ben je aan 'n vermageringskuur bezig?" riep hij lachend
Maar Tcheng trok zich er geen zier van aan „Tcheng oefent voor de stijd," zei hij kortaf
Vlak voor elf uur stelden de bemanningsleden zich in een grote kring op het voordek op Tcheng en de bootsman hadden hun handen op bevel van kapitein Scheepstra met lappen omwonden, de slagen zouden erdoor verzacht worden De boots stond vlak voor Ilse
„Meneer Boi, u mag Tcheng geen pijn doen hoor!" fluisterde ze nog haastig, vlak voordat het gevecht zou beginnen
De bootsman draaide zich naar Ilse toe en gaf haar een knipoog „Komt best in orde," mompelde hij geruststellend
Eén van de matrozen trad op als scheidsrechter. Hij riep Tcheng en de bootsman in de ring „Geef elkaar de rechterhand dat hoort." zei de matroos en de boksers gehoorzaamden „Ik tel tot drie bij drie begint het gevecht," kondigde de scheidsrechter aan
Hij telde langzaam tot drie Onmiddellijk begonnen de matrozen te joelen en de beide boksers aan te moedigen
De bootsman en Tcheng liepen op elkaar toe Plotseling schoot de rechtervuist van Tcheng uit Hij stompte de bootsman tegen diens kin De boots schudde zijn hoofd alsof hij door 'n vlieg werd

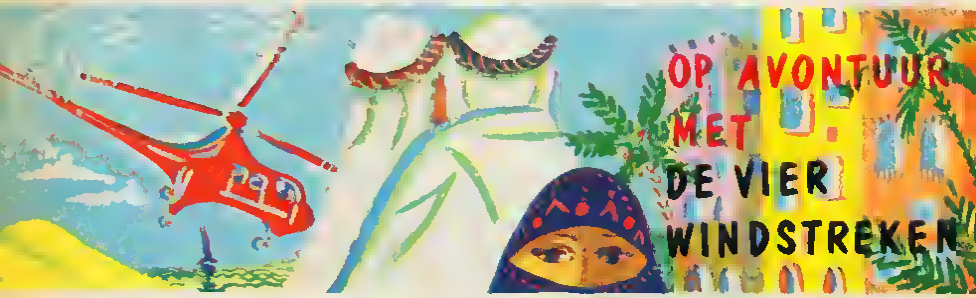

Hans, Bert en Ilse Scheepstra zijn in handen van de twee smokkelaars Freek en Gerrit gevallen, maar zij worden bevrijd door de Arabier Ahmed Uit wraak wordt deze ontvoerd naar de bergen buiten Tanger Met een helikopter gaan de kinderen op speurtocht. Zij vinden Kompas terug en de hond brengt hen naar de plaats waar Ahmed in een afgrond is terecht gekomen In het ziekenhuis gebracht, wordt Ahmed door de politie verhoord. Intussen heerst er onder de bemanning van het schip grote opwinding de tengere Chinese kok Tcheng heeft de sterke bootsman Boi uitgedaagd tot een bokswedstrijd . . .

NATUURLIJK werd het verhaal over de uitdaging van Tcheng aan het adres van de bootsman spoedig bij de gehele bemanning bekend Alle matrozen moesten er luidkeels om lachen Tcheng werd danig geplaagd
„Tcheng, zul je Bol niet al te hard raken?" plaagde een matroos en het antwoord van de kok ontketende bij de matrozen een nieuwe lachorkaan
„Wees maal gelust, ik zal voolzichtig zijn," verkondigde Tcheng met een ernstig gezicht
De volgende morgen stond Tcheng vroeg op Hij ging touwtje springen op het dek en maakte allerlei vreemde oefeningen De matrozen keken belangstellend toe Ook de bootsman volgde vol interesse de vreemde sprongen van de kok gehinderd Maar toen Tcheng hem nog een tweede klap gaf, werd hij toch een beetje boos
Wat dacht die Tcheng wel! Verbeeldde hij zich soms werkelijk sterker te zijn dan hij? De bootsman liet zijn rechtervuist uitschieten Ai, hij tuimelde bijna voorover! Tcheng had de slag listig ontweken en de bootsman werd er des te nijdiger door
De matrozen lachten hem uit en dat vond de boots een grievende vernedering Hij vergat zijn blofte aan Ilse en begon wild met zijn vuisten te zwaaien
Tcheng danste als een mug om hem heen, hij dook onder de vuisten van de bootsman door week telkens op het juiste moment achteruit en deelde tussen deze bedrijven door zijn klappen uit Tjonge, wat werd de bootsman nijdig! De matrozen hoorden hem grommen en hij ging steeds wilder in het rond slaan
Het hielp de boots niets, Tcheng was watervlug hij sprong voor- en achteruit, naar links en naar rechts en zo nu en dan zakte hij ver omlaag, om de slagen van de boots kundig te ontwijken De matrozen genoten Ze juichten om het hardst
Bootsman Boi was vuurrood, hij hijgde als een jachthond, haalde uit voor een fikse klap, stootte zijn vuist naar voren, miste, draaide om zijn as en

De baatsman sloeg steeds wilder, maar het hielp hem niets.

viel ruggelings op het dek. De bootsman was moe geworden, hij krabbelde moeizaam overeind en waggelde weer op Tcheng toe.
Ditmaal zou de kok hem niet ontsnappen. De boots stelde zich vlak voor Tcheng op en greep met een bleek gezicht naar z'n maagstreek. Tcheng had hem door een klap gegeven en plotseling voelde de bootsman zich draaierig worden, net alsof hij zeeziek was.
Hij liet zich weer op het dek zakken en ging zitten. De scheidsrechter telde tot tien. Zou de bootsman de strijd hervatten?
Neen, hij bleef met een verdwaasd gezicht op het dek zitten. Hij keek met verbaasde ogen naar Tcheng. De magere kok had hem overwonnen! De toeschouwers waren al even verbaasd. Enkele seconden bleef het stil, daarna begon iedereen in de handen te klappen.
De metrozen pakten Tcheng beet en hieven hem op hun schouders. Tcheng lachte tevreden. „Tcheng is niet te verslaan," riep hij trots.
En de bootsman? Hij stond op en liep op Tcheng toe, om hem een hand te geven. „Tcheng, waar heb jij boksen geleerd?" vroeg hij.
„Tcheng is in China kampioen geweest, heel veel jaren geleden," verklaarde de kok.
De verbazing was algemeen. Niemand was met het boksverleden van de kok bekend. Behalve de kapitein, aan wie Tcheng over zijn ervaringen had verteld. Daarom wist vader Scheepstra van tevoren, dat Tcheng de overwinning zou behalen. Hij had erover gezwegen, om voor de kok het plezier van de zege niet te bederven.
Hans, Bert en Ilse gingen Tcheng in de kombuis opzoeken. Ilse knoopte 'n paar bonddoeken aan elkaar en hing deze „erekrans" om de nek van Tcheng, die er een ernstig gezicht bij trok en diepe buigingen maakte.
„Tcheng, we vinden jou de beste kok en de sterkste bokser van de wereld," zei Ilse plechtig.
„Jullie hebben gloot gelijk," verkondigde Tcheng eigenwijs. De drie moesten er smakelijk om lachen.
„Tcheng gaat vanmiddag naar de stad om voedsel te kopen voor de teruglelg, jullie moeten kapitein vragen, of jullie met Tcheng mee mogen," stelde de kok voor.
„Je, leuk!" riep Ilse geestdriftig en meteen holde ze weg naar haar vader, om toestemming te vragen. Een paar minuten later was ze alweer terug.

OE SPANNENDE BELEVENISSEN VAN ORIE KAPITEINSKINDEREN VERTELD OOOR JOOP TERMOS, GEILLUSTREERD OOOR HANS KRESSE

Plotseling bleef Ilse stokstijf staan en weea naar de twee mannen op het pleintje. „Dat zijn ze . . . !"

Het mag maar je moet ons voortdurend in het oog houden en Kompas mag niet mee!" vertelde Ilse

Na het middageten traden de kinderen bij de kombuis aan voor hun tocht naar de stad Tcheng praatte honderduit de drie luisterden naar zijn verhalen over China en moesten telkens lachen om de fantastische verzinsels van de kok die het met de waarheid kennelijk niet al te nauw nam

„Tcheng heeft in Tangel familield wonen een oom Tcheng en kindelen zullen hem opzoeken" zei de Chinees nadat hij in verschillende winkels voor de scheepsbevoorrading zijn bestellingen had gedaan De drie vroegen zich nieuwsgierig af of de oom van Tcheng net zo'n vreemde snuiter zou zijn als de kok zelf Tcheng leidde hen door een warwar van nauwe straatjes naar een klein huis waarboven Chinese lettertekens prijkten „Tcheng, wat betekent dat opschrift?" vroeg Hans „Mijn oom is wondeldoktel hij geneest alle kwalen" deelde Tcheng mee Hans, Bert en Ilse geloofden er niet veel van

Het familield van Tcheng bleek een enorm dikke Chinees te zijn die Tcheng hartelijk begroette De drie keken de man verbaasd aan nog nooit hadden zij zo'n dikkerd ontmoet Van het gesprek tussen Tcheng en de wondeldokter konden de drie geen woord verstaan de beide Chinezen ratelden maar door ze wapperden wild met hun handen en sloegen elkaar op de schouders Eerst keken beiden erg vrolijk later betrokken hun gezichten en schudde de dikkerd zo nu en dan meewarig met zijn hoofd terwijl hij naar de kinderen keek Deze begrepen er niet veel van Meende de wonderdokter soms, dat zij niet gezond waren en had hij hierover zijn mening aan Tcheng duidelijk gemaakt? Maar voor de bezorgdheid van Tcheng en diens familield bleek gelukkig een andere reden te bestaan

Tcheng gaf de kinderen er een uitleg van „Ik heb mijn oom veltekl over smokkelaals Hij weet alles over Tangel en de smokkelaals hij zegt dat el hiel vlak in de buult twee uit Nedelland wonen Tcheng denkt die twee smokkelaals zijn Fleek en Gellit " vertelde hij Hans sprong omhoog en riep haastig „Dan moeten we meteen de politie waarschuwen

Er is geen tijd te verliezen," riep Bert „Geen tijd te verliezen' echode Ilse Maal mijn oom niet plecies weten waál smokkelaals wonen " zei Tcheng Hans viel weer in zijn stoel terug „Wat een pech!" mompelde hij Toch moeten we zo snel mogelijk de politie waarschuwen," vond Bert Tcheng en de kinderen namen afscheid van de dikke Chinees en stapten naar buiten „We zullen éérst vader waarschuwen hij zal wel contact opnemen met de politie' besliste Hans Zwijgend liepen ze terug naar „De Viel Windstreken' Zouden de smokkelaars werkelijk in de buurt van de dikke Chinees wonen? En zou het de politie dan eindelijk gelukken de twee schurken gevangen te nemen? Ze naderden een klein plein Tcheng en de drie liepen in de schaduw van de huizen Midden op het plein stonden twee mannen Ze waren in een druk gesprek gewikkeld Plotseling bleef Ilse staan wees naar de mannen en fluisterde haast onverstaanbaar „Die mannen daar dat zijn ze! De smokkelaars!" Tcheng, Hans en Bert keken naar de mannen Ze waren moeilijk te onderscheiden „Blijven jullie hier, ik ben zo terug" fluisterde Hans en daarna liep hij zo dicht mogelijk bij de huizenkant verder naar het zonbeschenen pleintje Enkele seconden later was hij bij de anderen terug „Ilse heeft gelijk, het zijn Freek en Gerrit Wat moeten we doen?" zei Hans „Naar de politie gaan," zei Bert „Neé, ze zullen straks weer verdwijnen, we moeten ze in het oog houden!" besliste Hans „Toch moetgn we de politie waarschuwen onmiddellijk ' hield Bert koppig vol „Pas op daar gaan ze,' onderbrak Ilse hem De smokkelaals liepen inderdaad van het plein af, in de richting van een nauwe steeg „We gaan achter ze aan," gromde Hans en meteen liep hij naar het pleintje toe Hans— het is te gevaarlijk " probeerde Ilse hem nog tegen te houden maar het was tevergeefs Hans luisterde niet De anderen waren verplicht hem te volgen Tcheng die tot nu toe gezwegen had, nam plotseling de leiding op zich „Kindelen naal mij luistelen, Tcheng moet kindelen in oog houden" zei hij met een ernstige stem „Goed Tcheng" gaf Hans toe Op aanwijzingen van Tcheng gingen de drie achter elkaar lopen De Chinees liep voorop Nadat de twee mannen in 't steegje waren verdwenen, staken Tcheng en de drie snel het pleintje over om ook in de steeg te belanden Vijftig meter voor hen uit liepen de twee smokkelaars „Goed opletten ze mogen niet ontsnappen" zei Tcheng Nauwelijks was hij uitgesproken, of het tweetal was verdwenen. Het scheen of een plotselinge windvlaag hen uit de steng had weggeblazen „Ze zijn weg," stamelde Ilse onthutst Maar Tcheng wist beter „Nee smokkelaals liepen vlak langs muul en zijn opeens in huis veldwenen Tcheng weet wélk huis," fluisterde hij Aarzelend liepen de kok en de kinderen op de woning toe „Tchang, je hebt het mis het is 'n leegstaand huis," zei Hans „Nee, niet waal!' zei Tcheng De kok was er

„Ze . . . ze zijn weg," stamelde Ilse onthutst Maar Tcheng wist beter en beduidde de kinderen, hem te volgen . . .

kennelijk zeker van dat de mannen daarin verdwenen waren Tcheng vond dat zij het huis moesten blijven bewaken totdat de politie zou arriveren „Maar wie moet dan de politie waarschuwen?" vroeg Ilse

„Eén van de kindelen," antwoordde Tcheng „Maar Tcheng je mag ons niet uit het oog verliezen" meende Bert „Nood bleekt wetten" zei Tcheng resoluut en hij voegde eraan toe „Kapitein zal niet boos zijn want smokkelaals mogen niet ontsnappen '

„Tcheng heeft gelijk," stelde Hans vast „Maar wie van ons moet dan de politie waarschuwen?" wilde Bert weten „Dat moet jij doen," zei Tcheng tegen Bert „Hans blijft hiel en Ilse ook," besliste hij Ilse is te klein om alleen dool Tangel te lopen Zij heeft bescherming van Hans en mij nodig " zei de kok

Ilse maakte een grimas, maar sprak niet tegen Daarna vertrok Bert De anderen bleven achter en hielden het huis scherp in 't oog

Was het huis wel zo leeg als ze dachten? Hierover krijgen jullie volgende week zekerheid

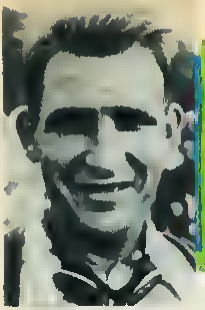

m'n beste tegenstander

LOUISON BOBET is een groot kampioen. Daarmee is eigenlijk alles gezegd en bij deze uitspraak zou ik het kunnen laten. Maar dat zal ik niet doen, want ik weet dat jullie iets meer van mij verwachten. Z'n overwinningen hoef ik niet te beschrijven. De voornaamste, drie keer achter elkaar winnaar van de Tour de France en daar tussendoor nog wereldkampioen, zijn jullie wel bekend. Dat hij, ondanks al die successen, altijd een eenvoudige sportman gebleven is en iemand die doorzette, ook als het 'ns écht moeilijk werd, wisten jullie misschien niet. Ik heb naast hem gereden in 1953, in de tweede bergrit van de Tour de France. Ik kan niet klimmen, in de bergetappes zit ik dan ook meestal argens achteraan. Louison kan het wel, maar die dag ging 't echt niet. „Wim, ik breng er niets van terecht vandaag" zei hij met een mistroostig gezicht. „Blijf asjeblieft bij me, anders kom ik zó laat binnen, dat ik wel naar huis kan gaan."

„Louison," zei ik, „als jij vandaag doorzet en je bent bij de eerste tien die binnenkomen, dan win je de Tour. Zou ik bij je moeten blijven? Kom nou als je even op de pedalen gaat staan, zet je me binnen een uur op een kwartier achterstand!"

„Gelóóf je dat?" vroeg hij. „Goed, dan zál ik doorzetten."

Louison werd die dag tweede of derde, dat weet ik zo precies niet meer, hij veroverde de gele trui en anderhalve week daarna reed hij als

WIM [illegible]EST over LO[illegible]BOBET

winnaar Parijs binnen. „Wim" zei hij na afloop, „als je me daar in het zuiden niet had geholpen, zou ik nooit gewonnen hebben. Bedankt!"

Louison heeft veel héél veel geld verdiend. Daar hoeft hij echt niet voor te blijven rijden, maar hij kan nu eenmaal niet leven zonder die sport. Hij blijft zich er ook volledig voor inzetten. Een jaar of vijf, zes geleden was er een wegwedstrijd in de Ardennen. Tijdens de toch al zware koers begon het opeens hard te regenen. Even later barstte er een hagelbui los. De meeste renners zochten hun toevlucht in café's of in de auto's van journalisten. Vlak daarop begon het te sneeuwen. Vijftien renners, zéker niet meer, bereikten het eindpunt. Eén van hen was... de miljonair Louison Bobet verkleumd van de kou. Als je een wedstrijd wilt winnen, zullen jullie zeggen, moet je er ook iets voor over hebben. Ja, ja, maar Louison werd die dag twaalfde met een achterstand van ruim 13 min. op de winnaar, de Belg Derijcke! De Franse kampioen had niet gewonnen, maar al die jonge renners had hij een ongenadige les gegeven. Dát was Louison!

Ik heb 'ns tegen hem gereden in Z.-Frankrijk in een plaatsje, waar een weeshuis was. De kinderen mochten naar de wedstrijd gaan kijken. Vóór de start moest Louison zoveel handtekeningen zetten, dat hij er op geen stukken na mee klaar kwam. „Na de wedstrijd kom ik weer en dan neem ik Wim mee." Na afloop zijn we naar ze toe gegaan en deelde hij weer handtekeningen uit. „Jongens, het is feest vandaag" riep Louison opeens. „Zoudt u chocolade, gebakjes en limonade kunnen laten brengen?" vroeg hij aan de directeur, die een erg zuinig gezicht trok. Wel te begrijpen, als je weet dat er zo'n tweehonderd kinderen waren! Maar Louison had z'n portefeuille al gepakt en er een paar bankbiljetten uit gehaald. Het is misschien te veel," zei hij, „maar dan kunt u het volgende week nog 'ns overdoen." Ik zag tranen van blijdschap in de ogen van veel kinderen. Vanaf die middag wist ik, dat Louison Bobet niet alleen op de fiets een groot kampioen was.

TOM POES en de reis naar de schemerbergen

ONDANKS ALLERLEI TEGENWERKING VAN SUPER EN HIEPER IS HEER BOMMEL ERIN GESLAAGD, MET ZIJN BALLON BIJ DE SCHEMERBERGEN TE KOMEN. ALS HIJ KANS ZIET VANDAAR EEN TROLLE STEEN MEE TERUG TE BRENGEN OP TIJD – WINT HIJ ZIJN WEDDENSCHAP MET JONKER GNIEP EN MAG HIJ SLOT BOMMELSTEIN HOUDEN

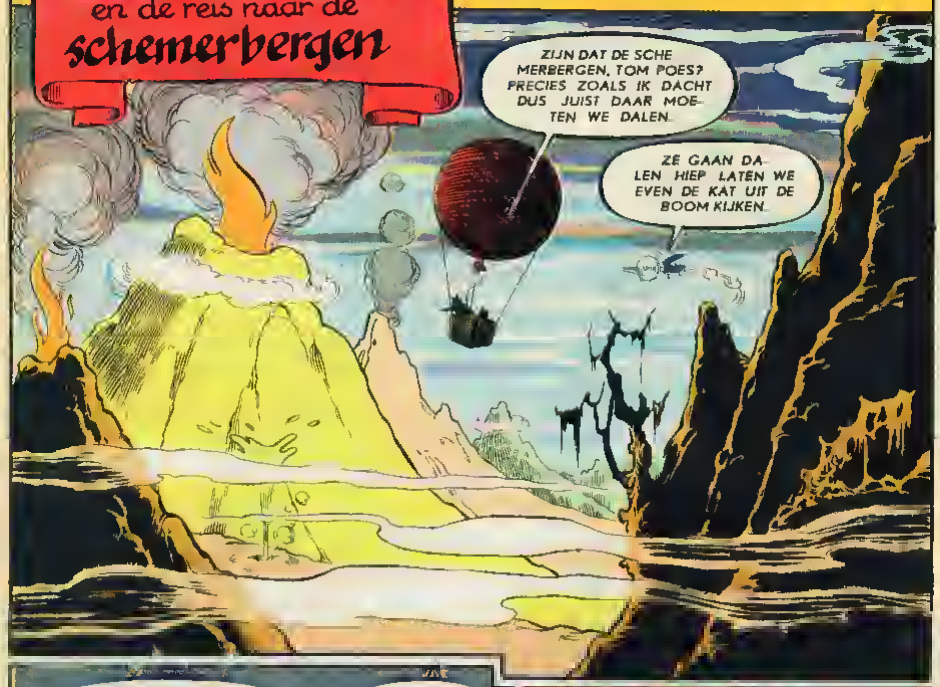

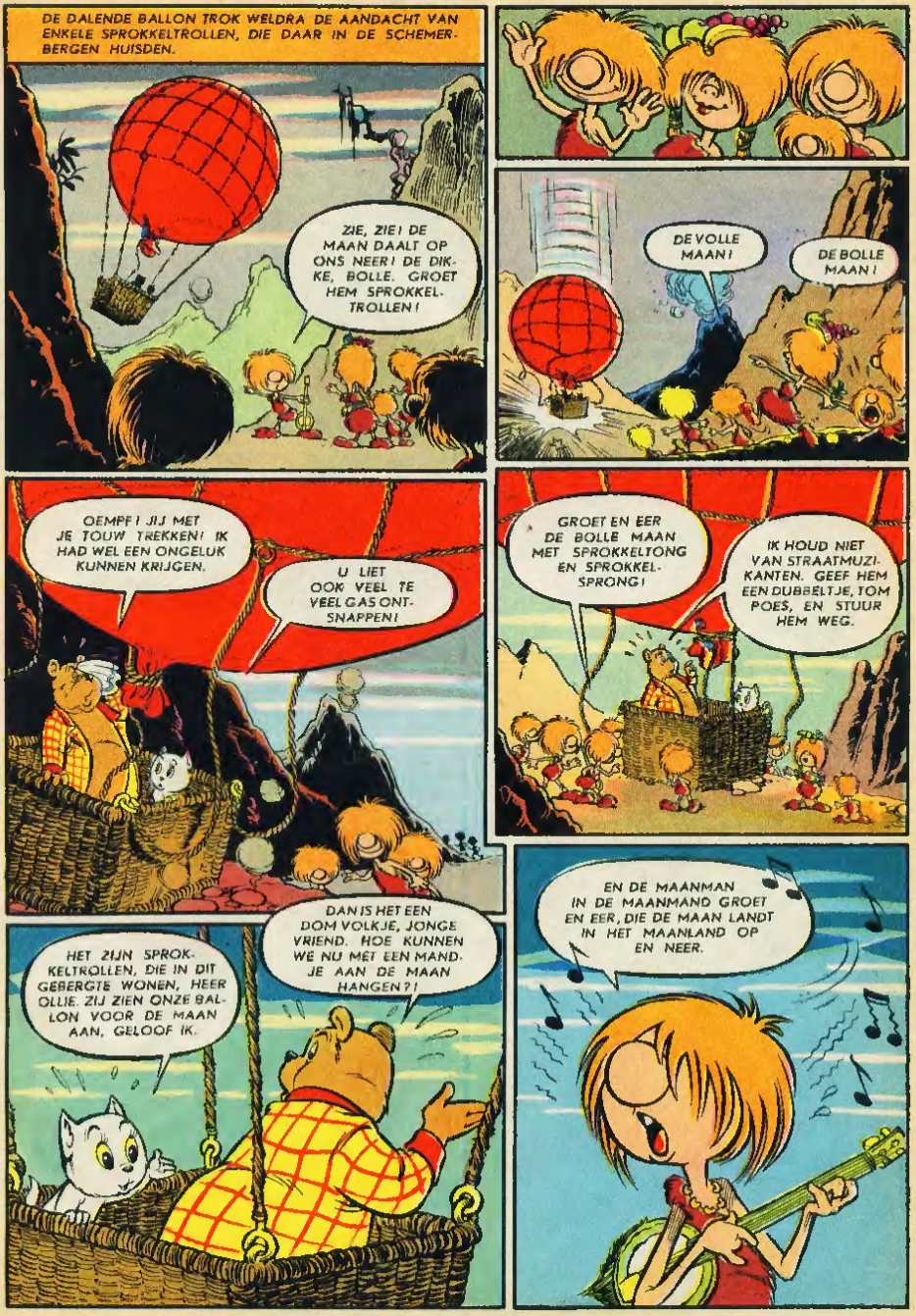
DE DALENDE BALLON TROK WELDRA DE AANDACHT VAN ENKELE SPROKKELTROLLEN, DIE DAAR IN DE SCHEMERBERGEN HUISDEN.
ZIE, ZIE! DE MAAN DAALT OP ONS NEER! DE DIKKE, BOLLE. GROET HEM SPROKKELTROLLEN!
DE VOLLE MAAN!
DE BOLLE MAAN!
OEMPF! JIJ MET JE TOUW TREKKEN! IK HAD WEL EEN ONGELUK KUNNEN KRIJGEN.
U LIET OOK VEEL TE VEEL GAS ONTSNAPPEN!
GROET EN EER DE BOLLE MAAN MET SPROKKELTONG EN SPROKKELSPRONG!
IK HOUD NIET VAN STRAATMUZIKANTEN. GEEF HEM EEN DUBBELTJE, TOM POES, EN STUUR HEM WEG.
HET ZIJN SPROKKELTROLLEN, DIE IN DIT GEBERGTE WONEN, HEER OLLIE. ZIJ ZIEN ONZE BALLON VOOR DE MAAN AAN, GELOOF IK.
DAN IS HET EEN DOM VOLKJE, JONGE VRIEND. HOE KUNNEN WE NU MET EEN MAND JE AAN DE MAAN HANGEN?!
EN DE MAANMAN IN DE MAANMAND GROET EN EER, DIE DE MAAN LANDT IN HET MAANLAND OP EN NEER.

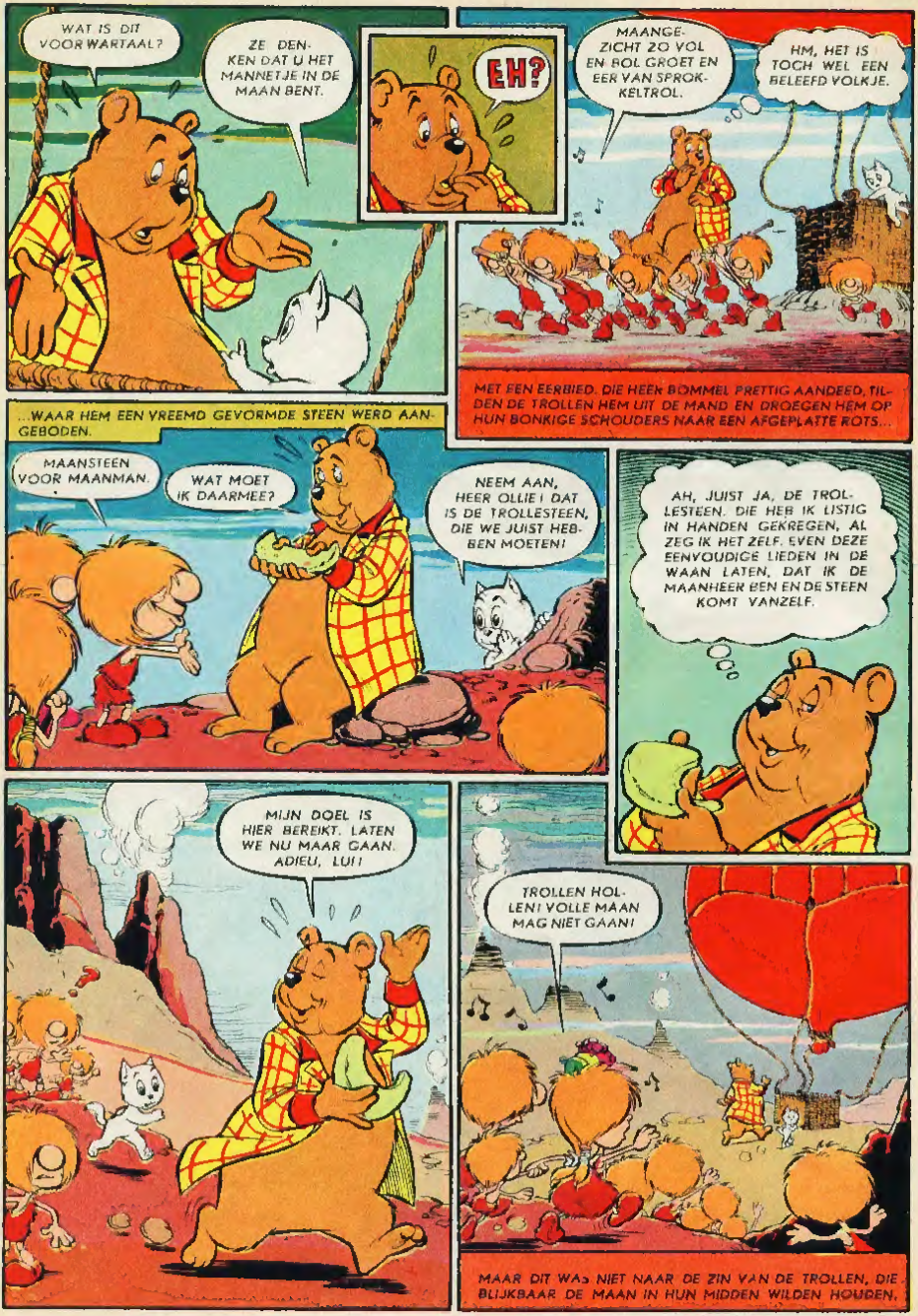
WAT IS DIT VOOR WARTAAL?
ZE DENKEN DAT U HET MANNETJE IN DE MAAN BENT.
EH?
MAANGEZICHT ZO VOL EN BOL GROET EN EER VAN SPROKKELTROL.
HM, HET IS TOCH WEL EEN BELEEFD VOLKJE.
MET EEN EERBIED, DIE HEER BOMMEL PRETTIG AANDEED, TILDEN DE TROLLEN HEM UIT DE MAND EN DROEGEN HEM OP HUN BONKIGE SCHOUDERS NAAR EEN AFGEPLATTE ROTS...
...WAAR HEM EEN VREEMD GEVORMDE STEEN WERD AANGEBODEN.
MAANSTEEN VOOR MAANMAN.
WAT MOET IK DAARMEE?
NEEM AAN, HEER OLLIE! DAT IS DE TROLLESTEEN, DIE WE JUIST HEBBEN MOETEN!
AH, JUIST JA, DE TROLLESTEEN. DIE HEB IK LISTIG IN HANDEN GEKREGEN, AL ZEG IK HET ZELF. EVEN DEZE EENVOUDIGE LIEDEN IN DE WAAN LATEN, DAT IK DE MAANHEER BEN EN DE STEEN KOMT VANZELF.
MIJN DOEL IS HIER BEREIKT. LATEN WE NU MAAR GAAN. ADIEU, LUI!
TROLLEN HOLLEN! VOLLE MAAN MAG NIET GAAN!
MAAR DIT WAS NIET NAAR DE ZIN VAN DE TROLLEN, DIE BLIJKBAAR DE MAAN IN HUN MIDDEN WILDEN HOUDEN.

EENSBIEDIG, DOCH KRACHTIG PAKTEN ZE HEER BOMMEL EN ZETTEN HEM WEER OP ZIJN VOETSTUK.

HOLA! OEF! DIT IS GEEN EER MEER!

MAN VAN MAAN MAG NIET GAAN.

WAT EEN TOESTAND! IK KAN TOCH NIET, ALS HEER, ALTIJD BIJ DEZE LIEDEN BLIJVEN? HET WAS EEN DOMME LIST VAN JE, OM ZE TE LATEN DENKEN, DAT IK DE MAANHEER BEN, TOM POES!

KALM NU MAAR, HEER OLLIE. WE MOETEN EEN KANS AFWACHTEN OM MET DE BALLON TE ONTSNAPPEN.

MAAR HUN KANSEN WERDEN ER NIET BETER OP... IN DE BUURT DAALDE ONOPGEMERKT EEN VLIEGTUIGJE. HET WAS HET TOESTEL VAN DE SCHURKEN SUPER EN HIEPER...

KIJK, BAAS, BOMMEL HEEFT DE TROLLESTEEN GEKREGEN! ALS HIJ DAARMEE WEGKOMT, HEEFT HIJ DE WEDDENSCHAP GEWONNEN!

HIJ ZAL ER NIET MEE WEGKOMEN, HIEP. DAAR ZAL IK VOOR ZORGEN...

© 1962 Mertens Toonder / Donald Duck
Alle rechten voorbehouden

DONALD DUCK · Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct. per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.

Deze strips zijn een deel uit het verhaal van Jonker Fris. Zou je willen weten, wat voor spannende avonturen Jonker Fris beleeft? Stuur dan per brief 3 van deze zegeltjes op naar Jonker Fris postbus 15 - Heusden. Knip ze uit de wikkel van Jonker Fris' conservenblikken of jampotten. Inplaats van 3 zegeltjes mag je ook 5 postzegels van 12 ct bijsluiten. Je ontvangt dan het rijk geïllustreerde en kleurrijke boekje:

Jonker Fris

Jonker Fris en het gestolen smulboekje

Heb je het boekje, dan kun je desgewenst mee doen aan een leuke wedstrijd waarmee je mooie prijzen kunt winnen.

De hoofdprijs is f. 250,-
10 prijzen ven f. 100,-
50 prijzen ven f. 50,-
100 Jonker Fris pakketten ven f. 10,- p.p.

Maar dat is nog niet alles! De prijswinnaars krijgen als EXTRA BELONING een leuke tocht naar het sprookjespark De Efteling op zaterdag 28 april. Vader óf moeder, grote broer óf zus mag je meebrengen. Daar worden jullie door Jonker Fris getracteerd op een rijke brabantse koffietafel en nog véél meer... Reiskosten (voor 2 personen) worden vergoed.

Wees er vlug bij, anders zijn de boekjes weg en dat zou jammer zijn.

Stuur je brief met 3 zegeltjes (of 5 postzegels van 12 ct), met opgave van je naam en adres aan:

Jonker Fris - Postbus 15 - Heusden